

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, NOVEMBER 11, 1931. No. 45 (345). VOL. VII.

PIK VII. Ч. 45 (345). СЕРЕДА, 11 ЛИСТОПАДА 1931.

ВОЄННІ ГОТУВАННЯ БРИТАНІЇ

Вісті з 8-го листопада з Лондону говорять про те, що британське міністерство воздушних сил приготує будувати великого літака, який може везти 120 чоловік та летіти із швидкістю 120 миль на годину. Це воздушне судно має служити до перевозу пасажирів і пошти між Британією та Канадою, а пізніше мають збудувати більше таких літаків-суден для комунікації з Індією та іншими складовими частинами Британської імперії. Сила моторів в такій гідропланній різниться силі залізничної локомотиви. Літак важитиме приблизно 60 тонн.

Відомо, що уряд дав замовлення на 8 таких великих літаків, мінимом для перевозу пошти між Лондоном а Юнією Полуднєвої Африки. Стало відомо також, що вислано вже один такий великий літак до Каїро в Єгипті, що мав би нібито повинити службу між Каїро, а містом Карачі в Індії.

Японія далі висилає війська в Манджурію, нехтуючи Лігу Націй і тому положення щораз небезпечніше

Повідомлення з різних джерел говорять, що Японія цілковито нехтує напівімення Ліги Націй і не має найменшого заміру вицофувати своїх військ з Манджурії, а навпаки, кожна нова вістка говорить про це, що Японія висилає щораз більше нових сил до Манджурії.

В понеділок рано 9 листопада організована японцями товпа китайців напала на китайську поліцію в Тіенсіні, що є портом для Пейніну і знаходиться далеко поза Манджурією. Китайське військо при помочі американських, французьких і італійських військ етаціонованих в Тіенсіні відогнало напасників.

Настановлений японцями уряд в Манджурії проголосив свою незалежність від напівімення уряду Чан Кай-Шека та від пейнінського уряду Чан Су Ляна. Очікують, що в других провінціях Манджурії буде саме проголошено незалежності. Генерал Ма Шап Шап, який остався вірним Чан Су Лянові, мав виповісти формально війну Японії в понеділок в полудні. Коли це пишеться, нема ще про це дальших подробиць.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ СЕЛЯН В ІНДІЇ

Стало відомо з заклику Націоналістичного Індійського Конгресу до свого провідника Ганді, що є зараз в Лондоні, щоб на випадок, як на 16 ц. м. Японія не відтягне своїх військ з Манджурії, відкликати тих представників з Японії. На це Японія відповіла, що вона виступить з Ліги Націй. А на це знов Ліга говорить, що на найближньому засіданні вона викине Японію з членства Ліги Націй. Ліга признає, що Японія ломить договір Ліги щодо порушення мира. Говориться, що японські війська не знаходяться в Манджурії боронити інтересів і життя японців, а для захоплення китайської землі.

За це на цілі села наслано військо та проведено багато арештів і покарано багато селян різними способами. Це розпалило селян і вони рішили ніяк не платити податків. Однак на того рода вісті є в панів строга цензура і ми не знаємо й половини цього, що зараз в Індії діється. Але що воно діється, доказує відкидання Ганді і натяк на великі переслідування. Конгрес говорить, що доки Британія не змінить серця і не згодиться на повну незалежність Індії, доти шкода з нею говорити, а ліпше приготуватися на вогонь і терпіння.

ЮНАЙТЕД ГРЕЙН ГРОВЕРС МАЛИ ДОБРИЙ ЗИСК З ТОРГОВЛІ ФАРМЕРСЬКИМ ЗБИЖЖАМ

Збіжжева фірма Юнайтед Грейн Гроверс, що свого часу була організована фермерськими провідниками й грішми поборювати спекуляцію, мала за останній діловий рік \$993,100 чистого зиску з торгівлі фермерським збіжжям.

Головно між чужинським населенням. Її маєток виносить вже \$12,171,228. Її шервочами є переважно багаті фермери та дрібні й середні буржуа, а бідняцькі фермери є тільки жертвами висиску.

ВИГАНЮТЬ ФАРМЕРІВ В ДІМ УБОГИХ

Бувши президент Юнайтед Фармерс оф Онтаріо Гілрой за явив 4 листопада в Торонто, що фермери мусять зібрити сконцентрований атак на всі уряди, щоб оборонити себе перед податковими тягарями, бо ці тягари виганяють фермерів до дому убогих.

Гілрой сказав, що зараз ціни на збіжжя є 5 до 15 центів нижче в Онтаріо, як в Вінніпегу, а вони повинні бути стільки вищі, бо відпадає перебіз з Вінніпегу до Онтаріо. Брак доброї фермерської організації з одної сторони, а спекуляція з другої доводять фермерів до руйни.

во-свідоме становище в справі відтягнення японських військ з китайської землі, звороту Південно-Манджурської залізниці, скасування всіх японських концесій і нерівних договорів, на основі яких японські імперіялісти користуються спеціальними привілеями в Китаю".

ТАКЕ ДІЄТЬСЯ В БАГАТИЙ АМЕРИЦІ.

Делявер, Огайо, Спол. Держави, 4 листопада. — Жінка Джеймса Горнера застрілила тут свою 9 річну дочку, ранила фатально своє немовля й по цим застрілила себе, бо така велика нужда була в її хаті. Праці не могла знайти, а піхто з багатших не хотів допомогти їй. Тому радше, чим терпіти голод, вона скінчила своє життя й дітей.

ДЕФІЦИТ У ФРАНЦУЗЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЯХ.

ПАРИЖ, Франція. — Французькі залізничні компанії домагаються допомоги від уряду, заявляючи, що в них є постійно недоброби. Компанії пропонують піднести оплати від перевозу пасажирів, а також хочуть, щоб уряд зменшив транспортні податки.

НАДДУНАЙСЬКІ КРАЇНИ ГОТУЮТЬСЯ ДО АНТИРАДЯНСЬКОЇ АГРАРНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Відень, 3 Софії повідомляють, що в листопаді там відбулася аграрна конференція Наддунайських країн. На конференції взяли участь Болгарія, Румунія, Югославія, Греція, Угорщина, Австрія, Чехословаччина, Польща, Литва і Естонія. Конференція обговорювала питання про збут зерна й забезпечення аграрних кредитів.

ПРОТЕСТ БІДНЯЦЬКИХ ФАРМЕРІВ МАНІТОБИ ПРОТИ ЗВАЛЮВАННЯ НА НИХ ТЯГАРІВ КРИЗИ

7 листопада відбулася в Ред Дір перша муніципальна конференція скликана Лігою Фермерської Єдності муніципалу Лак ді Бонет. Конференція мала на цілі три головні справи: заперестувати проти звалювання кризи на працюючу класу; друге домагається достаточної допомоги від буржуазної влади, а третє зорганізувати муніципал для ліпшої оборони інтересів бідняків через вибір на муніципальних радних відповідних людей з бідняків. До теперішні радні і ріф, з винятком одного, ставилися до допомоги фермерів погано. Ріф заявляв навіть свого часу, що його муніципал не потребує

допомоги. Тимчасом 40% тамторочних податків в поверх 50,000 доларів ніяк не можна сколектувати, бо фермери не можуть ніде ніякого долара вторгувати на податки. Ціни на живого скота ніякі, збіжжя там багато ще не мають, а корти на папір перестали від них купувати. Показалося, що є цілі родини, що не мають муки і хліба та одержі на зиму ані одуби. Громада домоглася через ЛФЕ, що уряд дав спеціальний грент на продовжування шкіол, бо інакше діти були б без науки. Однак тепер ще треба їм теплої одержі на зиму. Принято резолюції після точок ЛФЕ та деякі місцевого характеру й заслано до уряду Бреkena.

КАТАСТРОФІЧНИЙ СТАН ГОСПОДАРСТВА В ПАНСЬКО-ФАШИСТСЬКІЙ ПОЛЬЩІ

Варшава, Польща. — Державний банк оголосив дуже песимістичний звіт про господарське становище в Польщі в серпні цього року. Звіт констатує що врожай хліба цього року значно менший проти торішнього. З пшениці зменшення становить 12% з жита — 26%. Не вважаючи на це, ціни за хлібне зерно не збільшуються.

Варшава, Польща. — Державний банк оголосив дуже песимістичний звіт про господарське становище в Польщі в серпні цього року. Звіт констатує що врожай хліба цього року значно менший проти торішнього. З пшениці зменшення становить 12% з жита — 26%. Не вважаючи на це, ціни за хлібне зерно не збільшуються.

УРУГВАЙ ПІДДЕРЖУЄ ІМПОРТ НАФТИ З СРСР

МОНТЕВІДЕО, Уругвай. — В сенаті Уругваю ухвалено було законопроект, що уноважає уряд закупити 30,000 тонн радянської нафти. Державний банк є уповноважений встановити кредит в \$1,000,000 для фінансування цієї купівлі продуктів.

Відень, 3 Софії повідомляють, що в листопаді там відбулася аграрна конференція Наддунайських країн. На конференції взяли участь Болгарія, Румунія, Югославія, Греція, Угорщина, Австрія, Чехословаччина, Польща, Литва і Естонія. Конференція обговорювала питання про збут зерна й забезпечення аграрних кредитів.

НЕЗАДОВІЛЬНЕ ГРЕЙДУВАННЯ ПШЕНИЦІ

Цьогорічна пшениця, в порівнянні до минулорічної грейдує дещо краще, але далеко недовольно для фермерів. Між 1 серпня, а 5 листопада через Вінніпег переїшло 146,271,000 бушлів пшениці. В цій самій часі минулого року переїшло 191,552,000 бушлів. Якщо грейдування пшениці було б в руках самих фермерів,

як цього домагається Ліга Фермерської Єдності, тоді було б справедливіше грейдування. Свого часу один фермер з Алберти оскаржував публично в отвертій листі головного урядника, який встановляє ці грейди, що він служить збіжжевим торговцям, а не бідняцьким фермерам, але досі всьо тихо й по старому.

ВІД ПОШИРЕННЯ ТОРГОВЛІ З РАД. СОЮЗОМ ЗАЛЕЖИТЬ ЗМЕНШЕННЯ БЕЗРОБІТТЯ

Берлін. Преса повідомляє з компетентних кол про те, що гарантійний фонд для радянських замовлень Німецького вчпернала. У звязку з цим орган важкої промисловости "Дойче Альгемайне Цайтунг" висловлюється за те, щоб німецький уряд та уряди німецьких провінцій збільшили гарантійний фонд. Це дасть німецькій промисловості можливість

цілком використати давши від райхбанку кредит на 150 мільйонів марок, щоб фінансувати радянські замовлення. "Дойче Альгемайне Цайтунг" вважає, що потреба боротьби з дедалі більшим безробіттям повинна переконати урядові кола Німеччини в тому, що треба трохи збільшити гарантійний фонд на радянські замовлення.

РАДЯНСЬКИЙ КИТАЙ ВИДАВ МАНІФЕСТ

ПЕКИН, 31 жовтня. — Китайська Соціалістична Радянська Республіка видала відозву до всіх трудящих Китаю, в якій каже, що окупація Японією китайської території в Манджурії дає трудящим масам Китаю знамениту нагоду віддати революційну боротьбу не лише проти японської та інших імперіалізмів, але проти царяї кумінтану і уряду, які

аралити трудящі маси Китаю. "Ніколи передтим арада кумінтану не була така ясна, як тепер вивислось в боюзській і хитавій політиці кумінтанського "національного" уряду після імперіалістичної агресії Японії", говориться в маніфесті Компарті Китаю.

УРОЖАЙ БАВОВНИ ПОГЛИБИВ РІЛЬНИЧУ КРИЗУ В СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВКАХ

Нью Йорк. — Цьогорічний урожай бавовни оцінюють, як другий розмірами в історії Спол. Держав. За даними міністерства хліборобства 1931 р. мають зібрати 16,284 тисяч паків бавовни проти 13,440 тисяч паків минулого року.

Як є криза, населення спожила всього менше. Цукру спроваджено в передміжнім році в Канаду 484,900,000 фунтів, а в минулім 449,700,000.

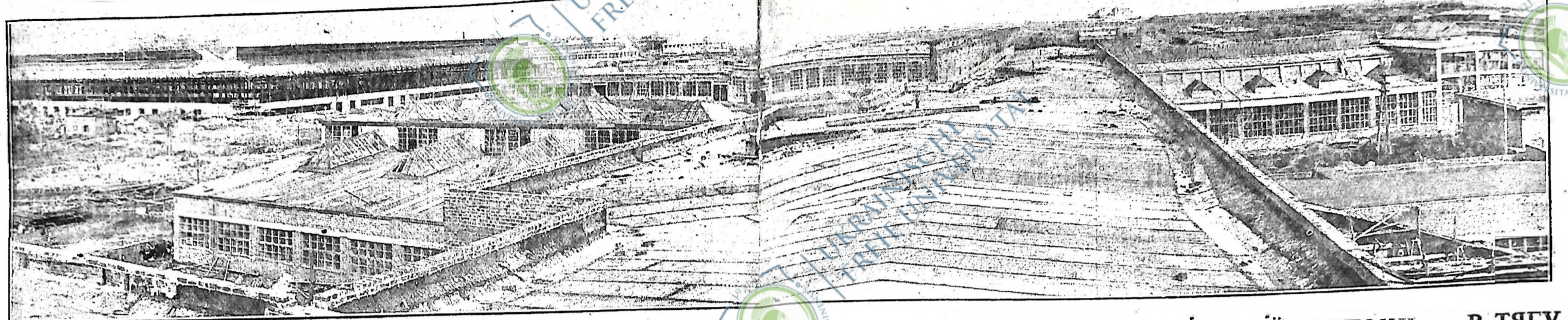
Через острє зменшення попиту на бавовну, урожай цього року сириничиться до збереження малих цін на бавовну. Продажні ціни набагато менші від собівартости виробництва. У бавовницьких районах за останній рік збанкрутувало багато дрібних банків, торговців і фермерів. Споживаються на значне зростання банкрутці

Як є криза, населення спожила всього менше. Цукру спроваджено в передміжнім році в Канаду 484,900,000 фунтів, а в минулім 449,700,000.

Це вже 2-ий тиждень листопада -- напишіть, що ви зробили досі для своєї преси?

Харківський тракторний завод, який даватиме 50,000 тракторів річно колгоспам та радгоспам України

Цей тракторний велетенський збудовано й устатковано ударними, нечуваними в історії темпами -- в тягу 15 місяців. 1-го жовтня ц.р. його пушено в рух. Фотографію знято з даху одного з будинків. Просто перед глядачем не шлях, а невикінчений дах одного з корпусів тракторо-велетня.

ХАРКІВСЬКИЙ ТРАКТОРНИЙ ЗАВОД -- ПРОЛІТАРСЬКА ФОРТЕЦЯ

(Статтю що перебираємо з харківського "Комуніста".)

Збудований героїчними зусиллями робітників адміністративного та інженерно-технічного персоналу, за проводом комуністичної партії, новий тракторний завод — є одне з найбільших промислових споруджень не тільки на Україні, а й в цілому СРСР.

Будівники Тракторобуду вписали в історію соціалістичного будівництва чимало зразків справді більшовицької праці. Закінчення будівництва тракторного велетня за 15 місяців говорить не тільки про великі досягнення робітничої класи в опануванні найпередовішої техніки.

Виробничий ентузіазм та вміль організації роботи місцевих організацій і керівників Тракторобуду залучили до роботи на Тракторному заводі всіх трудящих Харкова. Хто не віддав на соціалістичну допомогу харківському Тракторобуду хоч кілька своїх годин відпочинку? Організація будівництва та його перебіг, поважаючи на деякі хиби, повинні стати школою для багатьох наших будівельників.

Пуск ХТЗ велика владка в справу технічного переозброєння робітничої класи. Він уже починає випускати трактори.

Уже цього року тракторний завод повинен дати 1,300 тракторів, а наступного року країна чекає від нього 50,000 тракторів, вартість 150 мільйонів карбованців. Це в шестеро перевищує вартість продукції цілого сільсько-господарського машинобудівництва передреволюційних часів на Україні, і в 2½ рази продукцію сільсько-господарського машинобудівництва цілої колишньої Росії.

Але не в цім тільки наше досягнення, що його сьогодні відзначаємо. Гігантські заводи

Харківський Тракторний Завод у цифрах

Загальний розмір Харківського Тракторного Заводу

Загальний обсяг заводських споруд крім будинків і житла (будується соціалістичне місто), дорівнює 1,270 тисяч кубічних метрів.

Забудовано 131,800 квадратних метрів заводської території, або площу на 113,5 гектарів.

Площа руберойдних дахів заводу — 16,6 гектарів, заклеєна площа вікон і літарів заводських споруд — 6,2 гектарів.

На брукування заводу й міста витрачено близько 12 тисяч вагонів каменю, 20 тисяч вагонів піску, понад 2 тисячі вагонів цементу, до 100 мільйонів цеглин, близько 9 тисяч вагонів дерева, тисячі вагонів іншого будівельного матеріалу.

Підішли шляхи заводу, разом з шляхами головної залізничної колії від Харкова до ст. Рогань, і наступний розвиток шляхів пообудованої ст. "Індустріальної", становитимуть 49,3 кілометрів.

Довжина самих заводських залізничних рукавів у межах заводського двору, 15,9 кілометрів.

Чавунно-ливарний цех

Головне устаткування цього цеху: 7 вагранок (з них 6 видають 12 тонн металу на годину, 1 видає 2,5

тонні), одна п'ятитона топильна піч на ковкий чавун, 4 електротопильні печі, 127 формінних машин, 11 міксерів, 38 барабанів, 3 шарнірних і 11 мостових зводів, 9 конвеєрів, 49 одиниць середнього транспорту, піскоструминні апарати очищати літню, камінедробарка, канар озбивати чавун тощо.

Ковальсько-штампувальний цех.

Площа його забудови 11,960 квадратних метрів. Обсяг споруди за зовнішнім обміром — 160,967 кубічних метрів.

Головне устаткування ковальського цеху: 24 парових молотів із вагою падіння частин до 6 тонн, 23 кувальні машини, численні гнати різати й гнути залізо.

У цеху встановлено 55 печей (20 різних типів). Під устаткування цеху, зокрема, під молоти, зроблено фундаменти, загальний обсяг залізобетонної маси їх — 2,570 кубічних метрів і бетонної — 554 кубічних метри.

Механічно-складальний і інструментальний цехи

Корпус, де розташовано механічно-складальний і інструментальний цехи та другу терміну майстерню — найбільший на Харківському тракторному заводі.

Площа його становить 54,464 ква-

ТЕМПАМИ, ЩО ЇХ НЕ БАЧИЛА НІЮДНА КРАЇНА

Харківський тракторний — потужна база колективізації сільсько-господарства України. Ухвалу партії про прискорення будівництва харківського заводу робітники підхопили з нечуванним ентузіазмом. Штурмові ночі, комсомольські батальйони, бункєрні бригади, дні революційного сполоху, забезпечили вчасне закінчення заводу.

Широка хвиля соціалістичного змагання охопила маси робітників. На 1 вересня 1930 року з 7,000 робітників змагалися тільки 2,500, на 1 жовтня в змаганні брало участь уже 6,300 робітників. На будівництві заводу систематично знижувалися прогули. 3,8% у липні 1930 знизилися вони до 1%, у вересні 1931 року.

Мобілізовані на будівництво харківського тракторного ударники-княни й добровільці ударники-княни, працюючи на рихтованих механо-складальному, ливарного й інших цехів показали зразки більшовицьких темпів, покривши світові рекорди. Княнин-муляр Мікуніс в останніх числах вересня

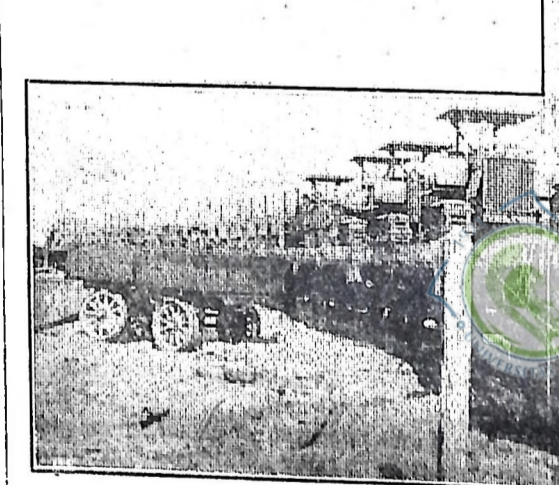
протягом робочого дня клав 7,900 цеглин в той час, коли норма 800—1,000.

"Клясова свідомість, залізна воля помножені на винятковий ентузіазм харківських пролетарів, що йшов у супроводі технічної революції в будівництві, за проводом партії Леніна та її ЦК дали змогу домогтися таких темпів будівництва заводу, що їх не бачила не тільки стара царська Росія, але які її не під силу першої ліпшої передовій капіталістичній країні. Досить сказати, що найбільший тракторний завод Генрі Форда в Дітроїті будували протягом майже 3 років. А харківський тракторний велетенський, що своєю потужністю не поступається перед фордівськими заводами, і який щороку випускатиме 50,000 тракторів для радянських колгоспів і радгоспів, збудовано й змонтовано за 15 місяців".

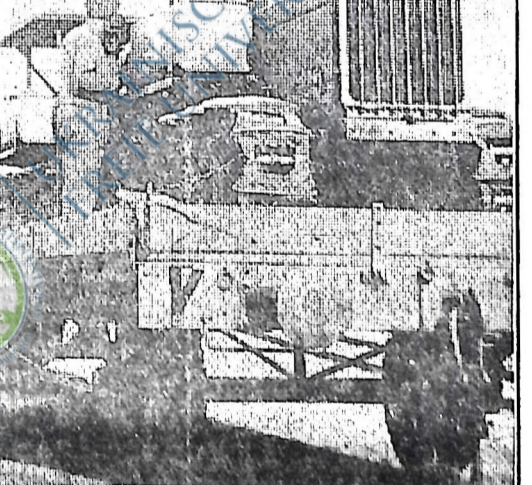
У шергах 517 — харківський індустріальний велетенський, посідає чільне місце. Під випробуванням ЦК ВКП — завод збудовано.

Із Радянських тракторних фабрик--

ВЕЛЕТНІВ

НА РАДЯНСЬКІ КОЛГОСПНІ ЛАНИ

РОБІТНИКАМ І АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕХНІЧНОМУ ПЕРСОНАЛОВІ ТРАКТОРБУДУ

Радя народних комісарів Союзу РСР наголо вітає робітників і адміністративно-технічний персонал Тракторобуду і всю робітничо-селянську Україну з величезною перемогою на фронті соціалістичної індустріалізації — з дотриманням пуском харківського тракторного велетня. Пролетарі Харкова показали приклад боротьби за більшовицькі темпи будівництва.

Радіарком висловлює тверду певність того, що, зосередивши друшій зусилля на опанування техніки виробництва, новий тракторний завод під проводом більшовицької партії з честю стане за могутнє знаряддя нових успіхів колективізації сільсько-господарства та нових перемог соціалістичного будівництва в нашій країні.

ГОЛОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ СОЮЗУ РСР
В. МОЛОТОВ (СКРИБАН).

Москва, Кремль, 1 листопада 1931 р.

РОБІТНИКАМ І АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕХНІЧНОМУ ПЕРСОНАЛОВІ ТРАКТОРБУДУ

З величезною увагою трудящі нашої країни, мільйони колгоспників і партія слідували за перебігом будівництва Харківського Тракторного Заводу. Харківський Тракторобуд не — кришна опора колективізації сільсько-господарства України, що веде мільйони українських селян шляхом до соціалізму. Будівництво Харківського Тракторного Заводу, що вступає в сім'ю тракторних заводів, заллється в історію соціалістичної індустрії нашої країни зразком справжніх більшовицьких темпів. ЦК ВКП висловлює певність, що робітники і інженерно-технічний персонал подолають труднощі молодого виробництва, використовують досвід Сталинградського заводу і домогнуться виконання бойової програми 1932 року.

Надихай більшовицький привід будівникам другого в СРСР Тракторного велетня!

Секретар ЦК ВКП,
В. СТАЛІН.

НА РАДЯНСЬКІ КОЛГОСПНІ ЛАНИ

ЩО ЗНАЧИТЬ ТРАКТОР?

1,396 Машино-Тракторних Станцій із 1,040 запроєктованих на кінець вирішального року п'ятирічки вже борються за пляни четвертої більшовицької сівби, піднімають на зліб десяткі мільйонів радгоспних та колгоспних гектарів. Мало не вдвоє вже перевищено ленінську директиву про 100,000 тракторів на радянській землі. Далеко в хвості опинилися Німеччина, Ірландія — дві однієкі європейські країни, що налагодили були масове виробництво тракторів (Німеччина — 13,000, Ірландія — 18,000 на рік перед кризою!). Самий Сталинградський тракторний виробить цього року більше, як ціла капіталістична Європа, а за рік — два ми далеко випередимо Америку.

Але що таке трактор? Чи тільки "залізний кінь"? Відповісти на це можна, лише відповівши на інше запитання: який трактор. Тут важить не "фордсон", "інтернешнал" чи "кагеріткер", а те, який тракторист ним керує: капіталістичний чи соціалістичний. Саме це дає нову якість машини.

За десять років капіталістична Америка, маючи мільйон тракторів, ледве збільшила свою засівну площу на чотири мільйони гектарів (перед кризою). Тільки двох останніх ро-

ків маючи вдвістєро менше тракторів, як Америка, ми збільшили засівну площу мало не на 15 мільйонів гектарів.

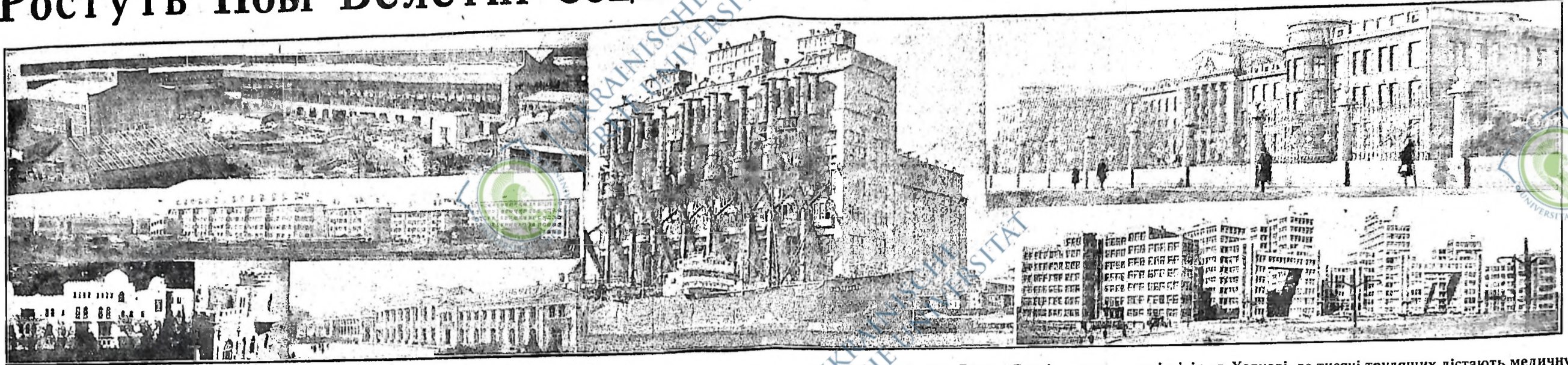
В Америці мільйон тракторів мають тільки п'ята частина (буржуазна, куркульська верхівка) господарств. Решті — чотирьом п'ятим він неприступний саме куркулеві.

В цих в Америці, Німеччині, Англії, Канаді, на одне куркульське фермерське господарство площею 100—200 гектарів припадає один трактор. У нас, у кожній МТС чи радгоспі, що охоплюють десятки тисяч гектарів, роблять сотні тракторів. Наслідки: у цих трактор робить на рік 400—600 годин, у нас 2,500—3,000.

От що значить соціалістичний трактор. Навіть тепер, коли ще не скрізь навчилися як слід використовувати, доглядати його, коли в нас часом ще по-дикуньському ставляться до нього, коли зроблено перші кроки до широкого тракторизації СРСР. А коли ми скрізь навчимося працювати трактором, коли вже від наступного року підуть повного ходу на соціалістичні лани із конвеєрів Сталинградського — 50,000, Харківського 50,000, "Красного Путиловца" — 36,000, Челябінського 50,000?! ("Комуніст").

Ростуть Нові Велетні Соціалістичного Будівництва Рад. України

Вгорі частина Харківського Тракторного Заводу. Всередині — мешкальні будинки збіжний елеватор - велетень в місті Миколаєві, над Бугом, Вгорі — велика поліклініка в Харкові, де тисячі трудящих дістають медичну допомогу денно. Внизу — Будинки промисловости, в Харкові, до цього часу найбільший будинок в Радянському Союзі.

ДЕКАДА КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ І ВРОЖАЮ

Всупереч шкідливій роботі контрреволюційних угруповань буржуазної інтелігенції на кондратьєвсько-громадівський кшталт, всупереч одчайдушному опорі куркульські та її агенти — правих і «лівих» опортуністів, партія, за проводом ленінського ЦК, дійшла вирішальних успіхів у соціалістичній реконструкції сільського господарства. Бурхливий розвиток соціалістичної індустріалізації створив цілковиті можливості до переходу від дрібного, одноосібного господарства до великого, колективізованого.

Уже цього року вивершено суцільну колективізацію і ліквідували на цій базі куркульню, як класу в основних зернових районах Союзу, зокрема Степу й Лівобережжя України; стали до ладу 1040 нових Машин Тракторних Станцій; збільшилася літома вага технічних культур у засіві, закладено міцний фундамент подальшого розвитку соціалістичного тваринництва.

За два останні роки багато виріс, перебивши накреслення п'ятирічного плану, соціалістичний сектор сільського господарства, — колгоспи. 1929 року було колективізованих селянських господарств на Україні — 8,6%, орної землі — 8,9%; 1930 року відсоток колективізованих господарств збільшився до 28,7%, орної землі — до 34,1% і 1931 року (вересень) сільське господарство України колективізовано на 67,3% та засівної площі на 72,4%.

Правильна політика партії в галузі сільського господарства, ліквідація куркульні, як класу на базі суцільної колективізації, технічне озброєння сільського господарства (МТС), пешадна боротьба на два фронти проти правого опортунізму, як головної небезпеки на даному етапі та «лівих» закуліс, уможливили цю величезну соціалістичну перебудову сіль-

ського господарства, створили умови до подальшого невпинного його піднесення, до ліквідації протилежності, що властиві капіталістичному світові між містом і селом.

Відтепер колгоспник стає центральною фігурою соціалістичного хліборобства, сільське господарство Союзу стало найбільшим господарством у світі.

Зміни в економіці сільського господарства змінили й класові стосунки на селі. Ліквідовано, в основному, у вирішальних зернових районах одвічного ворога трудящого селянства — куркульську класу; успішно вивернули суцільну колективізацію, на основі активності мас, що дедалі зростає, райони мас званої «споживої» смуги.

Відтепер колгоспник став основною опорою партії і радянської влади на селі.

Технічне озброєння соціалістичного сектора на селі набуває значіння першорядної ваги. Через МТС пролетарська держава забезпечує планове керівництво колгоспним рухом і колгоспним будівництвом. МТС стали справді масовою формою організації машинно-технічної бази успішнішого сільського господарства. МТС, як опорні пункти суцільної колективізації, як чинник найдоцільнішого використання машин, як могутній чинник перевищення дрібно-власницької психології цілком виправдали своє призначення.

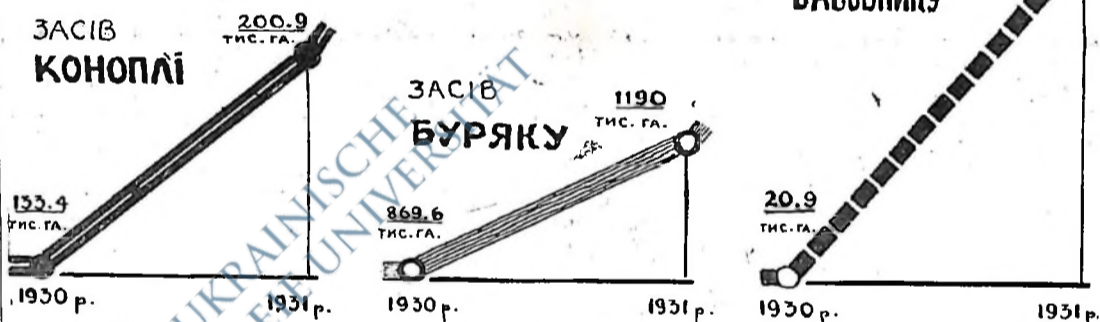
Щент розбито опортуністичне ставлення про падірмірні темпи індустріалізації країни, бо лише розвиток індустріалізації, тракторобудівництва та будівництва найскладніших сільсько-господарських машин уможливив існування МТС, організовано планове керівництво сільським господарством.

Колгоспи ставши основним продуцентом зернових культур, стають водночас і основним продуцентом технічних культур. Уже поточного року Укра-

їна збільшила засівну площу під технічними культурами до 3,2 мільйонів гектарів проти 2,3 мільйонів гектарів 1930 р. Зокрема, набагато збільшено площу бурякосіяння, бавовництва, під льоном і коноплею. Найбільша літома вага в засіві технічних культур соціалістичного сектора — радгоспів і колгоспів. Машинізація сільського господарства уможливила чимале поширення площі технічних культур, вона уможливила застосування новітніх агротехнічних заходів, створення міцної сировинної бази розвитку легкої промисловости нечувано швидкими темпами.

Ленінським, вивіренним на практиці способом партія розв'язала зернову проблему. Так само розв'язує вона й тваринницьку проблему, що є тепер центральна проблема сільсько-го господарства.

ЗРОСТАННЯ ЗАСІВУ КОНОПЕЛІ, БУРЯКІВ І БАВОВНИКУ НА УКРАЇНІ ЗА ОСТАННІЙ РІК

Чинний опір розгорнутому соціалістичному наступові, куркуль ще рік тому намагався заподіяти нам шкоди в тваринництві, підмовляючи невідомі маси колгоспників на хижацькі знищення худоби. Але ця шкідницька тактика клясового ворога, хоча і заподіяла чималу кривду народньому господарству, все ж не спинила переможного розвитку соціалістичного тваринництва.

Через нові організаційні форми товарного колгоспного тваринництва, ми вже цього року заклали міцний фундамент розвитку соціалістичного тваринництва. Форми ці — спеціалізації радгоспів і колгоспів, організація колгоспних товарних фарм великого та дрібного тваринництва. 1931 року на Україні маємо організувати 4,800 СТФ з поголів'ям на 360 тисяч свиноматок, 1,200 МТФ з поголів'ям на 150 тисяч коров. На 1 жовтня організовано 3,400 СТФ з поголів'ям 88,785 свиноматок, на 10 вересня організовано 1,729 МТФ з поголів'ям 110 тисяч коров.

Остаточним укомплектуванням товарних фарм, утворенням літової кормової бази, готуванням до зими — під такими бойовими гаслами має відбуватися декада колективізації та врожаю у колгоспах, що спеціалізуються на тваринництві.

Вирішального значіння для сільського господарства набуває проблема якості. Колективізація й машинізація сільського господарства розгор-

ють величезні перспективи в боротьбі за підвищення врожайности, за механізацію процесів виробництва, за опанування агротехніки. В світлі цих завдань повстає питання про перехід нашого сільського господарства до найміцнішого господарства в світі.

Високий урожай, піднесення товарности сільського господарства дадуть лише міцні й організаційному, і в господарському розумінні колгоспи. Отже, організаційно-господарське зміцнення колгоспів є тепер центральне завдання колгоспного будівництва. Розвинути високу товарність колгоспного сектора, заглиблювати агротехніку в колгоспне виробництво, організувати працю в колгоспах на основі відрядности, значить — боротися за міцний колгосп, за міцне колгоспне виробництво. Ось чо-

стина організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Декада колективізації та врожаю збігається з рядом сільсько-господарських кампаній, що мають вирішальне значіння третього року п'ятирічки. Хлібозаготівлі, сімба й зяблування, збирання і обробіток технічних культур, готування до зими тваринницьких радгоспів і колгоспних фарм — ось комплекс завдань, цілковитим виконанням яких мусять відзначити декаду колективізації та врожаю радгоспи, МТС, колгоспи — вся маса робітників радгоспів і колгоспників.

Ми маємо чимале відставання в хлібозаготівлях, у сімбі, у зяблевій оранці тощо. Основні причини цього відставання в незадовільній організації праці та поганому використанні тракторного парку та живого тягла. Більшовицькою організацією

мас, зразковою організацією праці на ланях, подальшим піднесенням хвилі колективізації, організаційно-господарським зміцненням колгоспів соціалістичний сектор сільсько-господарства під ленінським керівництвом партії дійде й на цілі ділянки вирішальних перемог.

мас, зразковою організацією праці на ланях, подальшим піднесенням хвилі колективізації, організаційно-господарським зміцненням колгоспів соціалістичний сектор сільсько-господарства під ленінським керівництвом партії дійде й на цілі ділянки вирішальних перемог.

ВЕЛИКІ ДОСЯГНЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ НА ПОЛІ ТЕХНІКИ

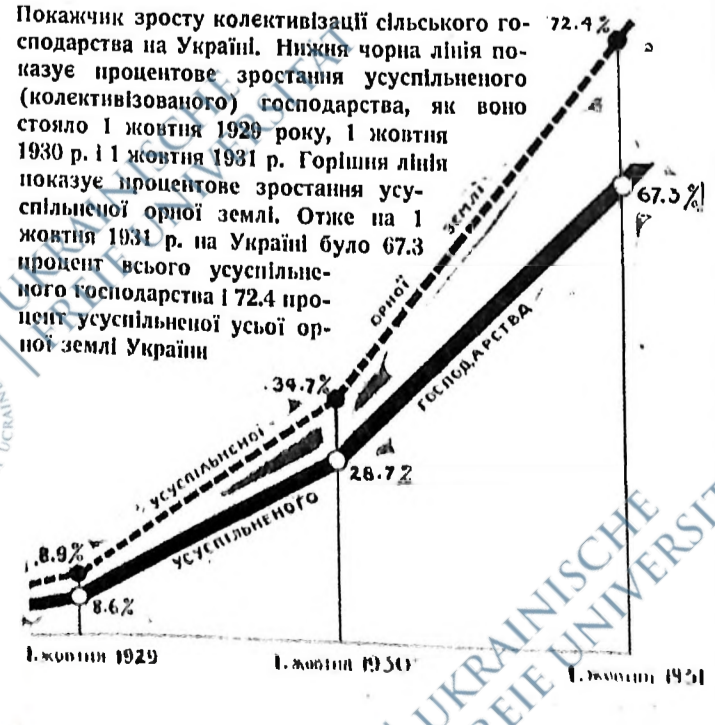
МОСКВА, 31 жовтня (Каблсграма Інпрекора). — За клімем Сталіна, щоб опанувати техніку, як одну з шістьох умов для прирочення здійснення соціалізму робітничка класу в Радянському Союзі виховує своїх власних продуктивних техніків, інженерів і спеціалістів на всіх ділянках праці, щоб заспокоїти вимоги зростаючої соціалістичної господарки.

Минулого року було в Радянському Союзі 22 вищих наукових інститутів для виховання інженерів і директорів, а цього року це число зросло до 106. Сьогодні працюється в Радянському Союзі 581 техніологічний шкіль, в яких наміряють ударні бригади виховуватися на помічників інженерів. В 1932 р. в техніологічних школах буде 420,000 студентів; 350,000 будуть побирати науку в спеціальних робітничих школах, а таких як Робфаки, а 1,000,000 молодих робітників будуть виховуватися в фабричних школах і побирати заробітну платю підчас навчання.

Кожній хлопець і дівчина буде мати нагоду навчитися до доброму фаху і розвинути себе в межах своєї здібности і зацікавленості. Це нагода, яку така капіталістична країна, як Америка, обірвала своїм моло-

ді, але нічого в цій справі не зробила. Така нагода здійснюється зараз в Рад. Союзі.

Розгортанні природних і соціальних наук енергично на марксистовій і ленінистовій, поступаве вперед. В Радянському Союзі є зараз 120 научних інститутів, а в додатку до них є 47 різних дослідних станцій і державних колективних господарств, 10 транспортних, 44 інститутів народнього виховання, 34 лабораторії для збереження зторовля. Тисячі фабричних робітників навчи-

В ДЕНЬ ПУСКУ В РУХ ХАРКІВСЬКОГО ТРАКТОРНОГО ЗАВОДУ (ХТЗ)

Постанову партії і Союзного уряду про будівання Тракторного заводу в Харкові вся радянська громадськість України зустріла з величезним ентузіазмом і протягом кількох днів після постанови на відкритому міському майданчику було розгорнуто підготовку до будівництва роботи.

Партійні, радянські й професійні організації України виділили кращих інженерів, техніків та організаторів-більшовиків, щоб керувати будівництвом велетня радянського тракторобудівництва.

Виключною увагою і допомогою ЦК партії України, українського уряду та безпосереднім керівництвом харківського міського комітету партії і радянської ради — були забезпечені всі підготовчі та проєктні роботи до будівництва.

У липні 1930 р. десятитисячна армія будівників під керівництвом комуністів-більшовиків, інженерів та техніків почала споруджувати промислові цехи і житла. За загальною допомогою і уваги як від української громадськості, так і господарських органів Союзу день-у-день зростали темпи будівництва, на основі соціалістичного змагання та ударництва.

Суворозима 1030—31 р., переборі в постачанні, недостача робочої сили не зламали волі та енергії будівників-більшовиків. Труднощі й перешкоди в роботі вливали в колектив будівників нову енергію і волю на подолання труднощів.

Партійна організація будівництва, борячись за генеральну лінію партії на практичній роботі, мобілізуючи довкола себе робітничі маси, розгорнула масову роботу на кожній ділянці будівництва, організуючи соціалізацію і ударництво, що дали на нашому будівництві світові рекорди соціалістичної праці.

Розгортаючись під проводом міського комітету партії серед пролетарів Харкова хвилі соціалістичної допомоги будівництву у формі суботників подала будівництву величезну допомогу, що дала понад 350 тисяч робочих днів.

Виключну допомогу будівництву подала частина Червоної армії харківської залоги.

Організовано полки червоноармійців під проводом своїх командирів в скруті дні при-

ходили на будівництво і разом з робітниками подавали нечувані зразки трудового піднесення.

Любов й відданість десятків тисяч пролетарів будівництва, допомога і підтримка всієї громадськості радянської країни забезпечили закінчення будівельних робіт велетня-заводу протягом одного року.

1-го липня закінчили будувати цехи.

Славні традиції боротьби за темпи на будівництво, соціалістичне змагання і ударництво перенесено на монтажні роботи і протягом трьох місяців змонтовано, перевірено й підготовлено до пуску устаткування всіх цехів.

Завод, виробною потужністю в 50,000 тракторів на рік, устаткований кращими американськими й європейськими механізмами, готовий до пуску. Постанову партії і уряду про пуск Харківського тракторного заводу 1-го жовтня будівники й металісти виконали.

Настав 3-й і вирішальний етап розвитку заводу — організація виробництва, опанування чужоземної техніки і випуск високоякісних тракторів на радянській лані.

Проведена робота навколо підготовки робітничих кадрів, інженерно-технічного персоналу, вивчення досвіду робіт старшого брата тракторобудівання — Сталінградського заводу — дають нам право заявити партії й урядові, що з цим завданням робітники металісти, інженери і техніки під проводом партії впорються.

Соціалістичне змагання, ударництво, опанування техніки від всієї робітничої маси, трудова й виробнича дисципліна, господарський розрахунок, тверде прикріплення робітника до верстата, боротьба за генеральну лінію партії на кожній ділянці практичної роботи — ось основні важелі, що забезпечують безперервну роботу тракторного велетня.

Труднощі ми матимемо ще багато. Ми запевнимо партію й уряд, що боротимемося й переможемо всі труднощі і перешкоди так само, як це ми робили в період будівання й монтажу.

Хай живе комуністична партія — штаб керування будівництвом соціалізму в Радянському Союзі.

Хай живе технічна озброєність радянської країни.

Хай живе непереможна робітничка класу Радянського Союзу.

Хай живе вождь партії тов. Сталін.

Хай живуть колгоспники, що за сталевих копях ведуть соціалістичний наступ.

Начальник будівництва ХТЗ —

Свістун.

ЯПОНСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ І МАНДЖУРСЬКА ПРОБЛЕМА

Манджурія — це далекий східні Балкани. Подібно до того, як Балкани, що протягом останніх ста років були за гнійну болячку на тілі Європи і часто спричинювались до найсерйозніших зрушень у цілому європейському організмі, так і сучасна Манджурія дедалі частіше хитає величезне тіло жовтого велетня — Китаю.

Трагізм Манджурії, хоч як це парадоксально звучить, полягає в її величезних багатствах і скарбах. Манджурія — найбагатіша житниця Китаю, батьківщина славновісних бобів, відзначає сої і найкращої пшениці. Вона експортує за кордон і насамперед до Японії продукти лісоробства (боби, просо, пшеницю), скотарства (шкіру, вовну, м'ясо), а також лісові та гірничі продукти (кам'яне вугілля та залізна руда). Ці манджурські скарби намагаються владно притягувати до себе непереможливі імперіалістичні хижаки, насамперед Японії та Сполучених Держав Америки.

Славновісні природні скарби Манджурії, її прекрасне стратегічне становище й нарешті до сьогодення величезний манджурський ринок (у Манджурії живе 20 мільйонів китайців і тільки 300.000 чужоземців, до того японці становлять тільки 3 відсотки китайської люду), — все це перетворює Манджурію на найласкіший шматок китайської території для японського й американського імперіалізму.

Для сучасного американського імперіалізму, що задихається в жахливих обіймах величезної економічної кризи, яка розхитала навіть нібито “непохитний” трон всемогутнього долара, Манджурія є привабливий ринок, що може спожити величезну масу американської продукції. Передбачаючи це, Америка зараз же після російсько-японської війни 1904-1905 рр. намагається зарпатися до своїх рук основні манджурські залізничні колії.

Кокетуючи з Китаєм, лицемірно збираючись у дуже діряві тепер шати “традиційної дружби” до Китаю, американський імперіаліст діяв за рецептом колишнього президента Сполучених Штатів Рузвельта, що якийсь раз сказав: “Американці уміють сіяти симпатії, щоб пожати ринки”...

Не вважаючи на те, що спроби колишнього американського стейтсменського секретаря Нокса запровадити міжнародний контроль над манджурськими залізницями (6 вересня 1909 р.) зазнали скандальної поразки та зустріли найгострішу опозицію та відсіч від Японії й царської Росії, що зовсім не бажали, прикриваючись інтернаціоналізацією, передати манджурські залізничні своєму суперникові й конкурентові — Сполученим Штатам, недавно, в травні 1929 р., американський посланець у Китаю МекДональд

знову почав переговори з американським напівкитайським урядом про концесії для американського капіталу на залізничне будівництво в Манджурії.

Теперішня світова економічна криза якнайбільше активізує економічну експансію (поширення) американського капіталу в Манджурії. Він енергійно проходить у залізничне та автотранспортне будівництво (Форд і “Дженерал Моторс”), цікавиться повітряним сполученням Манджурії (Форд), захоплює до своїх рук радіобудівництво й електроенергетичне виробництво (Андрюска електростанція), проходить у гідроелектробудівництво (гідроелектрична станція на озері Бейху), у гірничство (гейганські копальні) тощо.

Попри гарний урожай пшениці в Манджурії, американці, спонукувані світовою кризою, продають там свою пшеницю за дмпінговими цінами. Нарешті те, що американці будують порт у Гулудао, є безпосередня загроза японській конкуренції в Манджурії.

Але якщо американці зацікавлені захопити Манджурію з економічних міркувань, то Японія намагається захопити Манджурію і з економічних, і з політичних, і з військово-стратегічних міркувань. Манджурія для японського імперіалізму — ключ до гегемонії в Китаю, найкраща база стратегічного панування Японії над всією Східною Азією, міцна охорона для прикриття японської Корей і нарешті трамплін, звідки японська буржуазія сподівається доскопичити до так званої “великої Японії”, прапор якої за потайними мріями японських імперіалістів повинен маяти над усім Тихим і Індійським океанами, від Індії до Китаю та Уралу. Захопивши за Портсмутським договором у “Вічного Ведмеда” (так японці за часів російсько-японської війни називали царський велетень на глиняних ногах) південний рукав Китайсько-Східної залізничної на протяжні 650 км. і перетворивши його (тепер це Південно-Манджурська залізниця) на зарядку поширення японського імперіалістичного впливу над Південною Манджурією, Японія простягає свої лапки на всю Манджурію.

“Країна сонячного сходу”, катастрофічно бідна на основні “кити” сучасної важкої індустрії — залізо, вугілля і нафту, — скерувала свої погляди на Китай і особливо на далеко розташовану Манджурію, таку багату на все те, чого остро бракує самій Японії. Японія гарячково будує в Манджурії цілу мережу залізниць, пам'ятаючи слова славновісного англійського імперіаліста Сесіля Родса: “Рейки коштують дешевше, ніж кулі, а ведуть багато далі”. Вона інвестує (вкладає) в саму тільки Манджурію 1,300 мільйонів ен-

гобо 2,3 всіх своїх капіталовкладань, по всьому Китаю та в 4 рази більше, ніж Сполучені Держави по всьому Китаю; вона оточила свою Південно-Манджурську залізницю грізним муром японських багнетів і здобуває перше місце в торгівлі з Манджурією серед інших держав, включаючи навіть і решту Китаю.

Проводячи свою політику в Манджурії, Японія не гребувала ніякими засобами. Кидала, отрута, бомба, хитра улесливість, дзвінке золото — ось арсенал японських “аргументів” у Манджурії. Коли “некоронований король Манджурії”, маршал Чжан Цзо-лінь, що отверто був на утриманні японського імперіалізму, вийшовши 1927—28 рр. на загально-китайську арену, осів у Пекіні і разом з ним подав більше підпадати під американський вплив, дуже сильний у Північному Китаї, — то кров'яна рука японського імперіалізму кинула бомбу в поїзд Чжана, і 4 липня 1928 року його забито.

Його син — теперішній сатрап Манджурії, маршал Чжан Сюе-лян, — що наважився через місяць після вбивства свого батька піднести над Манджурією сльозотворний прапор панкінського уряду, зразу попадає у неласку японців, як людина з американо-фільською орієнтацією.

Чжан Сюе-лян, йдучи шляхом свого батька, намагається збудувати на американські гроші в Південній Манджурії дві залізничні лінії, рівнобіжні ПМЗ (Південно-Манджурській залізничній). Це не тільки загрожує ліквідувати економічне й військово-стратегічне значення японської ПМЗ, а й загрожує Японії цілковитим звільненням Південної Манджурії від гнету японського капіталу і поширення впливу американського імперіалізму. Адже втрата Манджурії для Японії є величезний удар по її перлинні Корей, сусідній Манджурії. Ці обставини, що чимало погіршують японсько-китайські стосунки, безперечно, є одна з основних причин, що змусила японський імперіалізм наважитися на таку авантюру, як теперішня інтервенція та окупація Південної Манджурії японським військом.

Японсько-китайський збройний конфлікт у Манджурії — не що інше, як авантюрні суттєві дії двох могутніх імперіалістичних конкурентів — Японії й Америки. Японсько-китайська війна є також спроба Японії організувати генеральну релікцію майбутньої Тихоокеанської війни за китайські скарби.

Далі, наочно демонструючи перед жалюгідним і зовсім імпотентним національним панкінським урядом Чан Кай-Ші своє військово-морське, Японія хоче на майбутній японсько-китайській мирній конференції для врегулювання японського

“інциденту” — добитися для японського капіталу цілого ряду пільг та особливих привілеїв. Ще 21 січня 1931 р. генеральний консул Японії в Мукдені Гаїші вручив Чжан Сюе-лянові орден “Сонячного Сходу” від японського імператора, але ця спроба за звичайний хабар дістати від китайської влади дозвіл добудувати японцями Гірін-Гоїренську залізницю, як відомо, не мала успіху. Тепер японці замінюють блискучий орден і дипломатичне лінеїрство на гострий багнет та набій, вважаючи, що така “аргументація” дасть більший ефект.

Одно цілком безперечно: проблема залізничного будівництва в Манджурії буде за основу майбутніх японсько-китайських переговорів. Відомий знавець далеко-східньої політики С. К. Горьбек недарма писав: “Володіючи манджурськими залізницями, що проходять до самого серця Манджурії, та шаньдунськими залізницями, що проходять до серця провінції Шандунь, маючи право продовжити цю залізницю до сполучення з Пекін-Ганкіською залізницею, Японія матиме змо-

гу щохвилини по своїй впадощі розмолоти Пекін на жорнах свого імперіалістичного млина”.

Теперішня війна в Манджурії по суті є війна “залізнична”. Як і навіть Японія під натиском Сполучених Держав та проти японського руху в Китаї змушена буде евакуувати своє військо з манджурських окупованих районів, вона проте теперішньою демонстрацією своєї боєспроможності змусить божевільних китайських милитаристів, що під крильцем долара явно фрондували (записилися) проти Японії, послабити свої анти-японські вилазки. Як жалюгідне, справді, белькотіння Чан Кай-ші та Чжан Сюе-ляна та їхні плаксиві заклики до скандально-безсилої Ліги Націй, порівнюючи з гуркотом японських гармат на манджурських полях.

Манджурія, що її роздирають лапками японської, і американської, і британської імперіалізму, буде зате “яблуком розбрату” між капіталістичними хижаками доти, доки над нею не піднесеться переможний червоний прапор Радянського Китаю.

I. Тригубов.

ПІДСУДНІ ЗАЯВИЛИ НА СУДІ, ЩО ДО НІЯКОЇ ВИНИ НЕ ПОЧУВАЮТЬСЯ

ТОРОНТО, Онт., 2 листопада. — Дев'ять провідників комуністичної партії знаходяться сьогодні у в'язниці, бо суддя Райт, перед яким відбувається розправа, відмовився випустити їх на поруки після того, як довідався, що в Торонто розповсюджено летючки, в яких закликається торонтонське робітництво вийти на демонстрацію і заперестувати проти суду над комуністами. Суддя Райт сказав, що летючки мають на цілі підкопати повагу до суду і особи, що їх надрукували, повинні бути арештовані. В несповна двох годинах після такої заяви судді, поліція арештувала Бернарда Меслена і Дж. Кляймштайна, власників місцевої друкарні.

Третє оскарження не говорить, який бунтівничий намір мали обжаловані. Обжаловані заявили, що до ніякої вини не почувуються, як також заявили своє бажання, щоб розправа відбулася негайно.

Тисячі робітників демонструють перед судовим будинком.

Оборона аргументувала, що в оскарженні не наводиться ніяких специфічних злочинів. В них говориться тільки, що обжаловані є членами “незаконного” товариства. На це суддя відповів, що оскаржується не товариство, але одиниці. Тоді оборонці заявили, що оскарження не доказує, що товариство є незаконне.

Власти підприємці всякі кроки, щоби не допустити до розривів з відкриттям судової сесії. Коридори Ситі Голу були заповнені поліцією і детективами, які старанно винищували кожного, хто пробував дістатися до судової зали, що також була заповнена. Перед Ситі Голлом зібралася велика маса робітництва, яку поліція розганяла, щоби не допустити до заворушень.

КОМПАРТІЯ МАЄ НАМІР НОМІНУВАТИ ТОВАРИСТВО Т. БАКА КАНДИДАТОМ НА ПОСЛА

ТОРОНТО, Онт. — Дистріктивний Комітет Комуністичної Партії Канади в Торонто вирішив взяти активну участь в доповідних виборах в Іст-Велінгтон, що відбудуться за три тижні.

В цих доповідних виборах будуть вибрані послы до провінціального парламенту в Оутіері. Вибірний округ об'єднує місто Гвельф і околицю.

Ліберальні і консервативні кандидати вже номіновані, а крім них кандидує ще лейборит, який в минулих виборах був кандидатом ліберальної партії. Вирішено, щоби Т. Тим Бак кандидував в цьому окрузі з рамені комуністичної партії. Розглядається приготування номінувати комуністичних кандидатів в міських виборах майже у всіх частинах дистрикту.

ЖАЛОБНІ НАРАДИ В “ПРОСВІТІ” У ЛЬВОВІ

По смерті голови “Просвіти” М. Галуцького відбулися наради управи “Просвіти” з представниками преси, та радили над тим, як рятувати “Просвіту” з того скрутного положення, що до нього дійшла вона за головування Галуцького. Начальний редактор “Діла” В. Мудрий виголосив на тому зібранні відгук, в якому представив скрутне матеріальне положення “Просвіти”. Донгін має “Просвіту” 600 тисяч злотих. Самих процентів має вона платити річно 66 тисяч злотих. На 1-го листопада снігата рага виросла 21 тисяч злотих.

Щоб здобути гроші на сплату донгін рішав “Просвіту” урядити “місяць книжки”, в якому то місяці думає спрода-

ти хоча частку тих книжок, що вже від кількох літ порохом припадають по магазинах, бо нікому вони не потрібні. Це ті книжки, що їх закупив був небіжчик Галуцький.

Пані заробила довгів, Головна Управа платила собі гарні платні, удержувала великий адміністративний апарат, але для поширення просвіти серед широких мас населення нічим не прихильна, а протично гамувала культурно-освітній рух серед і робітників. А тепер ті наші звертаються до нас, щоб вони допомогли сплатити довги. Трудові маси захищають українське населення, застаравшись за оздоровлення “Просвіти”, але не в той спосіб як це собі представляють наші Мудрі.

ПЕРШІ ВІСТКИ РОЗПРАВИ НАД ДЕВ'ЯТЬОМА КОМУНІСТАМИ

Капіталістичний суд в Торонто судить комуністів і комуністичну партію. Капіталізм за свій власний провал, за повну невдачу своєї системи, яка кинула мільйонні маси в нужду й голод — судить комунізм, судить науку нової системи, що має прийти йому на зміну. Капіталісти, їхні оборонці судять тих людей й ту партію, яка проповідує ту нову систему, що виведе мільйони трудового люду за голоду, нужди, безробіття, яка дасть безправним — права, позбавленим волі — волю, яка зніщить соціалізм, національну, політичну та класову нерівність.

Капіталісти, рятуючи свою догниваючу систему, хочуть силою зброї, тюрмами, заборонами, поліційними клоками спинити прихід нової. Так роблять не тільки канадські капіталісти, але й цілого світа. Так робив колись царат, так після царату робила російська буржуазія — Мілюкові, Керенські, Скоропадські, Петлюри, Але ані тюрмами, ані силою зброї вони своєї системи не врятували.

Система, яка тримається силою зброї, насильством незначної, непродуктивної, паразитської меншости над мільйонами трудящих — така система засуджена на загибель. Система, яка викинула мільйони робітників від праці, яка забрала у фармерів їхні доріжки — ця система мусить загинути. Бо поневолені маси вічно не терпітимуть. Судами та карами комунізму ніякий капіталістичний суд на світі не вбе.

Тепер суд капіталізму над комунізмом перетворюється в суд над самим капіталізмом. Мільйони трудящих Канади, ті, які до цього часу може й не чули про т.т. Бака, Юена, Поповича і ін. — зараз почують. Вони довідаються, що цих людей судять не за злочинство, не за розбишацтво, не за бутлегерство, але їх “демократія” судить за приналежність до організації, яка стоїть на чолі визвольного руху трудящих мас, яка бореться за соціальне забезпечення від безробіття, за волю організуватися, збиратися, писати, говорити про всі ці злочини, що їх незначне число вискувачів доконують над трудящими.

Про це довідаються нові сотки тисяч робітників і фармерів, а довідавшись, це більше зацікавлять тими людьми, партією та наукою, яку вони голосили. І цього не спинять ні поліцейські клоби, ні детективські винохування, ні засуди комуністичних провідників.

СИЛЬНІ ВІДДІЛИ ПОЛІЦІЇ СТЕРЕЖУТЬ СИТІ ГОЛУ, ДЕ СУДЯТЬ ПРОВІДНИКІВ КОМПАРТІЇ

ТОРОНТО, Онт., 2 листопада. — Дев'ять провідників Комуністичної Партії Канади стали сьогодні перед найвищим судом провінції Оутіері, оскаржені за те, що є членами “незаконного” товариства, урядниками того товариства і учасниками “бунтівничої конспірації”. Судова зала була заповнена. Піша поліція і детективи патрулювали на коридорах судової зали в міськми будинку, а кімна поліція була розложена навкруг будинку і на вулицях. Внесок оборони відкрити оскарження був повалений. Обороні доручено подробиці оскарження для переглядання. Оскарженням відмовлено поруки на наступних 24 години, щоби вони не явилися на протестаційній демонстрації сьогодні. Спеціальних кореспондентів “Воркер” і фінляндського денніда “Вапаус” не впустили до судової зали. В багатьох містах відбулися Оборончі Конференції. По цілій Канаді вибрано робітничих суддів присяглих, щоби видали свій пролетарський вирок. Норман Сомервил заступає на суді уряд, а Гю МекДоналд боронить оскарження. Сьогодні арештовано друкарів летючок для торонтоської демонстрації та оскаржено їх за зневагу суду. Видаються судові покликання всім тим, які є відповідальні за видання летючок. По цілій Канаді тисячі робітників приготувалися сьогодні до влаштування демонстрації протесту проти кампанії терору з боку федерального, провінціального і муніципального урядів зробити комуністичну партію легальною.

Оскар Паен.

ВЛАСТІ ЗАБОРОНИЛИ ПУБЛІЦІ ВСТУП ДО СУДОВОЇ ЗАЛИ

ТОРОНТО, Онт., 3 листопада. — Сьогодні рано вибрано суддів присяглих зпоміж 99 осіб. Оборона відкинула 75 суддів присяглих, між ними і сина банкира Джона Ейрда, а прокуратура відкинула 12. Тим Бак буде провадити свою власну оборону. На поподудній сесії суду прокуратура цоквильдала на свідків торонтонськх провінціальної поліції, кіпшу поліцію і детективів, які намагалися доказати, що обжаловані є активними членами комуністичної партії, кладучи натиск на насильно криваве повалення уряду, інституцій та на контролю Москви. Публіку не впустили до судової зали. Адвокат уряду Сомервил закладає, що партія диктує програму масовим організаціям. Прокуратура пропонувала около 20 наочних доказів. Знання свідків прокуратури виказали багато суперечностей, коли їх звинувачували в тому, що вони вчинили злочини на волі за порукою і вони передали їм в тюрмі. Поліція береже входи і коридори суду і не впускає нікого. Другий день розправи пройшов на виборі суддів присяглих. Тов. Тим Бак обороняє себе самий.

ТОВ. ТИМ БАК ПРОВАДИТЬ ВЛАСНУ ОБОРОНУ

(Спеціальна телеграма до “УРВ”.) ТОРОНТО, Онт., 3 листопада. — Перший день розправи проти комуністичних провідників пройшов на різних формальностях. Підсудні не вказували за собою ніякої вини. Відкинувши оскарження, тримаються байдоро. Суд відмовив дальшому передуванню товариства на волі за порукою і вони передали їм в тюрмі. Поліція береже входи і коридори суду і не впускає нікого. Другий день розправи пройшов на виборі суддів присяглих. Тов. Тим Бак обороняє себе самий.

Чайко.

КОМСОМОЛІ МОСКВИ ГУСТІМИ РЯДАМИ МАШЕРУЄ НА ПЕРЕД МАРЗОЛЕСМ ЛЕНІНА.

ТВОРЯТЬ ПОТУЖНУ СОЦІАЛІСТИЧНУ М'ЯСНУ І КОНСЕРВНУ ІНДУСТРІЮ

Завдання невпинно підносити матеріально-культурний рівень та добробут робітничої класи, трудящих мас, — завжди стояло і стоїть у центрі уваги більшовицької партії, радянської влади.

Одна з найважливіших діяльностей боротьби за піднесення матеріально-культурного рівня трудящих мас — це організація харчування. Відомо, що на цій ділянці ми ще маємо труднощі, недолатки. Ряд заходів партії й ради, що зокрема відбитися в постановках про перебудову споживчої кооперації, про розвиток соціалістичного громадського харчування, про городину тощо, саме й спрямовано на найшвидше переборення труднощів, на рішуче усунення тих недолатків, що їм ще маємо в організації харчування робітничої класи і трудящих мас. Надто великої ваги набирає з цього погляду сьогоднішня робота в нашій країні: відозва ЦК ВКП(б) і РНК СРСР про розвиток м'ясної й консервної промисловості.

Справді, вельми успішні соціалістичні будівництва, зростає на цій основі сама робітничої класи, зростає самі індустриальні райони, невпинно піднесення добробуту найширших мас трудящих становить чимраз більші і кількісні й якісні вимоги до нашої харчової промисловості, зокрема м'ясної та консервної. Тим то, щоб задовольнити ці вимоги, а значить рішуче поліпшити робітничу постачання "невідкладну потребу являє ґрунтовна реконструкція наявних і будівництво нових підприємств м'ясної та консервної промисловості на основі найкращого сполучення високої техніки найновіших мясокомбінатів і консервних заводів із соціалістично організованою навколо них сільсько-господарською сировинною базою".

Ми вже дійшли чималих успіхів у розвитку м'ясопереробної та консервної промисловості. Відозва ЦК і РНК відзначає, що останніми роками в СРСР збудовано 10 нових мясокомбінатів загальною перепускною спроможністю на 175,000 тон готової продукції на рік (за одну зміну); 17 консервних фабрик на 200,000 тон готової продукції; 41 консервний завод, що разом із реконструйованими старими заводами можуть випустити до 1,200 мільйонів банок консервів — втринадцять більше, як їх випускала ця консервна промисловість колишньої Росії перед війною. Зокрема на Україні з 9 теперішніх консервних заводів 5 найбільших (Одеса, Херсон, Київ, Тираспіль, Маріуполь) збудовано останніх 4-ох років. Їхня продукція (189,700,000 коробок) більше, як вдесятеро перевищує передвоєнну продукцію українських консервних заводів (18,000,000 коробок).

Проте, як це й підкреслює відозва ЦК і РНК "ці успіхи цілком недостатні з погляду тих завдань, що повстають у зв'язку із змінами обставин". Отже, щоб рішуче підняти на ділянці до рівня загальних темнів соціалістичного будівництва, ліквідувати відставання її, партія й уряд накреслили бойову програму реконструкції м'ясної й консервної промисловості СРСР. Ця промисловість має тепер певні можливості розвитку на основі соціалістично організованої сировинної бази через утворення потужних тваринницьких радгоспів, товарних тваринницьких ферм у колгоспах, розвиток успішного плодо-городинного господарства, соціалістичну реконструкцію рибальства. А розвиваючись на цій основі, наша м'ясна й консервна промисловість має всі засновки, щоб за найкоротший строк "цілком задовольнити вимоги робітничої класи, що зросли".

Та це значить водночас, що ні м'ясна, ні консервна промисловість СРСР не можуть залишатися й далі на теперішньому своєму виробничо-технічному рівні. Нам потрібні не дрібні, технічно-відсталі підприємства, а справді потужні м'ясна й консервна промисловість, що "спирається на найновіші досягнення світової техніки, стає однією з найважливіших ланок соціалістичної реконструкції нашої країни і має привертати до себе таку саму увагу робітничої класи, профспілок, партії та всіх радянських організацій, яка зосереджена тепер на найбільших будівництвах".

Накресливши від партії й уряду план розвитку м'ясної й консервної промисловості протягом найближчих 2-ох років, сходиться на те, що за цей час ми повинні побудувати: Лінією м'ясної промисловості, 57 нових мясопромислових (8 великих, 14 — середніх, 35 — дрібних) комбінатів із загальною річною перепускною спроможністю до 1,5 мільйонів тон м'ясопродуктів. Лінією консервної промисловості 7 консервних цехів при нових мясокомбінатах, 36 рибоконсервних берегових та 23 пливучих заводи і 40 варних та сушарних пунктів для садівництва й городини, довівши виробництва консервів в 1933 найменше до 2,4 мільярдів коробок.

Розв'язавши ці завдання, ми зробимо вирішальний крок, "щоб і в будівництві харчової промисловості не тільки надолганати, а й за найкоротший строк випередити технічний рівень передових капіталістичних країн".

Заходжуючись реалізувати цю більшовицьку програму нового будівництва м'ясопереробної й консервної підприємств, ми водночас і так само наполегливо маємо взятися рішучо поліпшувати роботу теперішніх підприємств. "ЦК і Раднарком особливо відзначають усю вагу завдання всіма заходами поліпшити та цілком використати наявні мясокомбінати, беконні й ковбасні фабрики, різні підприємства та консерварні".

Тим часом робота наявних підприємств явно незадовільна. Зокрема консервна промисловість України виконала план за півріччя цього року на 71,2% а план третього кварталу за

РОБІТНИКИ РАДЯНСЬКОЇ ІНДУСТРІЇ МАШЕРУЮТЬ ОЗБРОЄНІ НА ДЕМОНСТРАЦІЇ

Капіталістичні уряди озброюють війська, поліцію, військові організації проти робітників — а Радянська влада озброює робітників проти висисувачів і їхніх наймитів.

два місяці тільки на 30%, недодавши за цей час 12 міль. банок консервів і то маючи ряд сприятливих умов, що полегчували виконання виробничої програми (достатня сировинна база, кращий стан з транспортом, тарою, тощо). Отже, не в "об'єктивних" причинах, що на них так часто поклалися організації консерварів торік, а в цих самих, в їхній роботі — основні причини тому неможливому стані, що його маємо нині з виконанням плану консервної промисловості. А що це саме так — найвиразніше доводять наслідки роботи окремих заводів у третьому кварталі. Тоді, як завод ім. Леніна виконав у серпні 107% плану, Карлівський — 99%, Київський — 90% інші заводи — ім. 1-го травня, Херсонський, Маріупольський дали тільки 37—51%, а Глинянський навіть — 9%. І це, підкреслюємо, тоді, коли заводи до збільшеної програми технічно підготовані, транспортні труднощі в основному усунуто (на українських заводах працює тепер 30 вагозовів), бачимо й іншими видами тари виробництва забезпечено. Причина виробничого

прориву отже, в незадовільній організації праці, в негосподарності, в невмінні місцевих партійних, господарських професійних організацій на ділі застосувати вказівки т. Сталіна про потребу "по-новому керувати, по-новому працювати". Ми не можемо терпіти далі такого стану на наших консервних заводах. Ми не можемо дозволити їм зривати заходи партії, спрямовані на поліпшення ролю станів, що його маємо нині з виконанням плану консервної промисловості. От через що мобілізуємо робітничу, всіх трудящих на боротьбу за більшовицьку реалізацію відозви ЦК ВКП і РНК СРСР про розвиток м'ясної й консервної промисловості, партія вимагає від усіх організацій, від усіх робітників наявних заводів негайно домогтися рішучого перелому в виконанні виробничого плану цього року, забезпечити цілковите виконання його тим створити засновки, щоб збудувати за найкоротший строк "потужну м'ясну й консервну індустрію яка спирається на високо організовану соціалістичну сировинну базу.

ЗАКІНЧЕННЯ ОСНОВНИХ РОБІТ НА КУЗНЕЦЬКОБУДІ В СИБІРІ

Москва. Трикутник кузнецькобуду підіслав на імя ЦК Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) (ВКП(б), до Раднаркому СРСР, до Всесоюзної Ради Народнього Господарства (ВРНГ) СРСР, до Всесоюзної Центральної Ради Професійних Союзів (ВЦРПС) та до Центрального Органу ВКП(б) "Правди" рапорт, де від імені 45,000 робітників та адміністративно-технічного персоналу майданчику Кузнецькобуду говориться: За півтора року на майданчику будівництва здійснено величезну роботу: змонтовано 13,350 тон залізних конструкцій і на 25 мільйонів карбованців найскладнішого устаткування. Всего від початку робіт вкладено у будівництво 225 мільйонів карбованців.

На заводському майданчику побудовано величезні залізничні господарства на 125 кілометрів нормальних ширококоліїсних шляхів, що з них 25 кілометрів сталі. Зладжено етапу сортувальну станцію з

депом та іншим обслуговуючим господарством.

Закінчено всі будівельні роботи на центральній електровій першої черги, що забезпечить електроснабження не тільки нашому заводу, але й всім рудним та вугільним районам, що поблизу розміщені. КОКСОВИЙ ЦЕХ ГОТОВИЙ, 30 вересня розпалили першу батарею коксових печей і 10 жовтня розпалили другу.

У ДОМЕННОМУ ЦЕХУ БУДІВЕЛЬНІ РОБОТИ НА 1-ШЕ ЖОВТНЯ ЦІЛКОМ ЗАКІНЧЕНО. Закінчується монтаж першої домни. До 1 листопада буде змонтовано другу.

Поруч ЦЕС збудовано потужну повітронадувну станцію на 5 найбільших повітронадувних машин. Тепер закінчуємо монтаж першого повітронадухала і найближчим часом закінчимо монтаж другого.

Рапортуючи про закінчення основних будівельних робіт першої черги, ми обіцяємо в найкоротший строк закінчити всі підготовні роботи до пуску першої черги і найголовніше мобілізуватися для того, щоб перший же день пуску був початком регулярного випуску продукції.

ПРОДУКЦІЯ НАФТИ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

МОСКВА, 14 жовтня. (А.П.) — Продукція нафтової ропи в Радянському Союзі за перших дев'ять місяців цього року дала 16,471,000 метричних тон, або майже 25 процент більше, як в такому самім періоді 1930 року. В цілім 1931 році в царській Росії добуто лиш 9,200,000 тон нафтової ропи.

Завдяки розвиткові нафтової рафінерії, за дев'ять місяців цього року випродуковано 252 тисяч тон бензини, проти 23,000 за цілий 1930 рік. Пятирічний план передбачував спершу 21,700,000 тон нафтової ропи на 1932—33 рік, але теперішня програма вимагає 46,000,000 тон.

РАДЯНСЬКА НАФТА ДЛЯ КИТАЮ.

ПЕИПІН, Китай, 13 жовтня. (Ю.П.) — Державний нафтовий трест Рад. Союзу веде переговори з найбільшою китайською фірмою постачання нафти з метою поширення цього радянського продукту на китайському ринку. Дотичні плани передбачують експорт 1,500,000 галлонів радянської газоліни місячно до Китаю, заступаючи газоліну, що приходив тепер з Каліфорнії. Китайці купують тепер приблизно 20 мільйонів галлонів газоліни і керосини місячно і більшість цієї кількості постачають три американські нафтові компанії.

РАДЯНСЬКІ АВІАТОРИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗАКОРДОННИХ ПОЛЕТІВ.

МОСКВА, 8 жовтня. (Ю.П.) — Провідники радянської авіації планують на наступне літо довгі закордонні польоти, а можливо й полет докола світу. Д. Маліновський, голова Авіахему (т-ва цивільної авіації і хемічної оборони) казав, що закордонні летунні, які відідали цього року Радянській Союз, запрошують радянських летунів до подібних подорожей в їх країни та що ці запрошення будуть виконані.

ДВА МОРИАКИ В ДЕЛЕГАЦІЇ ДО СРСР

НЮ ЙОРК. Сінт Гонкс і Джордж Воркмен, обидва моріари і члени Індустріальної Юнії Морських Робітників, були обрали свого часу на мітингу цієї юнії в склад делегації, що виїхала до Радянського Союзу на Жовтнієві Свята. Поїздка організована заходом Дружін Радничого Союзу.

СЕЛЯНСТВО МАСОВО ГОРНЕТЬСЯ ДО РАДЯНСЬКИХ КОЛЕКТИВІВ

МОСКВА, 1 листопада (Каблеграма Інспектора). — Серед світової кризи капіталізму Радянський Союз стрічає своєї Чотирнадцятої Роковини з поступом вперед на всіх фронтах радянського рільництва в контрасті із стапом американських фермерів. Управлена площа збільшилася з 320,000,000 акрів в минулому році до 345,785,000 акрів в цьому році.

Колективні ферми, на яких пересічний дохід, як такий соціальне та культурне життя є далеко вище, як в інших і дохід індивідуального селянина, стають зараз центральною силою на селах. 15,022,000 селянських родин зрештою старих способів індивідуального господарювання, як непрактичних і некорисних, та злучили свої землі, коні і рільничу машинерію в колективи. До цього часу сколективізовано 61 відсотків всієї селянської землі. Кожний великий колективу дістає платню відповідно до своєї праці. В наслідок цього зростають продуктивність і доходи.

Кожний район має вищі колективні школи, в яких виховується тисячі здібних організаторів. В кожному районі, де є великі колективні господарства, відбуваються курси навчання для керування тракторами. Цього року колективи доставили 70 відсотків всього збіжжя на продаж, коли минулого року ця доставка вносила тільки 36 відсотків. Куркулі продукують зараз тільки 4 відсотки всього збіжжя на продаж. Решта збіжжя, яке доставляють селяни, що не належать до колективів, йде до державних організацій для вжитку міського індустриального населення. Від липня до вересня вже доставлено 43 відсотків цілорічної квоти збіжжя, коли за той самий час в мину-

лому році доставлено було тільки 35½ відсотків. Кілька районів в Кримській Республіці, шість районів на Північному Кавказі, шість на Україні і чотири в центральних околицях чорної поліси, як також багато інших, вже перевищили свою річну квоту збіжжя. Від тих, що осталися позаду, партія вимагає збільшення темпа під кличем досягнення темпа під кличем досягнення 75 відсотків призначеної квоти збіжжя до святкування чотирнадцятих роковин. Квоту для кожного колективу визначає районна комісія, до якої входять також члени місцевої Юнії Радянських Колективів та представники тракторних станцій, на основі кредитів, насіння, вживання тракторів і т. ін. Колективи зобов'язуються доставити певну кількість збіжжя до державних організацій по встановленій ціні. Фермери в капіталістичних державах можуть собі легко представити користь в економічній запоручі такого економічного плану, порівнявши його до хаосу старої системи, в якій вони працюють.

ТРАКТОРИ РАДЯНСЬКОГО ВИРОБУ ЗДАЛИ БЛИСКУЧИЙ ІСПИТ

НЮ ЙОРК, 3 листопада. — Валтер Дюранті, московський кореспондент газети "Нью Йорк Таймс", у вчорашній депеші до цієї газети гостро зауважує, що саме тоді, коли цілім капіталістичний світ є в обіймах страшної кризи, в Радянському Союзі з великим розгоном поступає соціалістичне будівництво. Наведені в депеші цифри вказують на подивляючий зріст продукції в багатьох індустріях, закінчення на час величезних фабрик і постійний зріст скалі заробітної платні. Дюранті говорить:

"Червоний Путиловець" випродукував в жовтні за 25 робочих днів 2,245 тракторів, а завод в Сталінграді 2,300 тракторів типу "Інтернаціонал", перевищуючи трохи свої місячну програму. Завод АМО в Москві закінчив вчора програму свого першого місяця, випустивши 75 два і пів тонових троків, з яких п'ять відбули успішну пробу подорож до Ленінграду серед дуже несприятливої погоди. Денна продукція в заводі АМО дійшла вчора до 12 троків, але на основі плану вона має дійти до кінця року до 50 троків. "Вчора закінчено на час будову величезного автомобільного заводу в Нижнім Новгороді, який з днем 1 січня 1932 року пічне продукувати автомобілі Форда. Одночасно проголошено, що перші дві радянські локомотиви для тракторів типу "Кетерпілар" переїшли гострі проби з подивляючим заощаженням палива.

"Вкінці, продукція чапуни (топленого заліза) і сталі в Харкові досягнула свого вершички, коли на 30 жовтня продукція першого випускала 12,000 тон, а другого 9,500 тон. Вугільні поля Донецького басейну досягнули новий рекорд на 30 жовтня, випродукувавши того дня 135,000 тон вугілля." Дюранті згадує, що у всіх індустріях дано приказ підвищити заробітну платню. В своїй депеші Дюранті говорить про велику похвалу Форда для радянських тракторів і напідить в ній достоїнство коню шета Форда, який був надрукований в радянській пресі. В своїй депеші Форд каже:

"Прощу приняти від мене подяку за нагоду оглянути дванадцять! трактори, які ви були так добрі вислати. Для мене це було приємністю дістати ці надочні докази радянського індустриального поступу. Трактори помогли нам не тільки переконатися наочно про індустриальне підприємство, яке їх випродукувало, але й про поступове населення, що буде їх вживати. Я радий повідомити вас, що трактори показали наскрізь вдоволяючим." З цього ми бачимо, що навіть найбільші вороги Радянського Союзу мусять признати його вельми успішні в будівництві соціалістичної індустрії і в підвищенні життєвого рівня робітників в тім самім часі, коли життєвий рівень робітників в капіталістичних державах зведено до голоду, коли мільйони робітників ходять по вулицях без праці і примирають голодом. І власне тому, що капіталісти зрозуміли, що шитричка вже увінчалася успіхом, вони швидко приготувалися до війни проти Рад. Союзу і навіть в цьому моменті посуваються із своїм військом до кордонів СРСР, як на це вказують події в Маньчжурії. Робітничий і Фермері! Боротьба проти імперіалістичних ворогів! Домагайтеся, щоби всі були обернені на вашу допомогу! Заставте босів виплачувати соціальне забезпечення, яке було б в руках робітничих комітетів без ніякої дискримі-

ЗАКОРДОННІ УДАРНИКИ НА СОЦІАЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ СРСР

НИМЕЦЬКІ робітничо-ударники в одній з московських фабрик обговорюють план ударної роботи. АМЕРИКАНСЬКІ будівники при будівництві Нижньо-Городського автомобільного заводу, що його закінчено 1-го листопада 1931 року і який вкладає 140,000 автомобілів на рік. АВСТРИЙСЬКІ робітничо-ударники при соціалістичному будівництві СРСР в часі облікованого відпочинку.

ЗАКЛИК ДО ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ В ОКРУЗІ ВЕГРЕВИЛ, АЛБЕРТА

Товариші фармері і робітники! Листопада 14 і 15 відбулися на Вегревилі сільські збори. Він мав масовий характер і на цей збір очікуємо багато неземних, задовжених та зруйнованих фармерів.

Фармерська класа масово убожіє і скоро перетворюється в бідних пролетарів, а в цьому винен капіталістичний випис, який був досить великим під владою лібералів з Кінгом на чолі, а тепер є 10 раз більший під урядом консерватів з Бенетом на чолі.

За коротким підрахунком в окрузі більша половина фармерів безвихідно в задовоженні. Податки мусять бути зазначені цього року, інакше фарми підуть на продаж за податки. Проти цього треба поставити якнайспильніший опір, бо життя фармерської сім'ї повинно бути перше, як податки. А треба урядові пана Бравилі грошей, хай оподаткує великі компанії та банки. Банки мали в цьому році кризу шльоні до зарів доходу і всі виплатили своїм шервильям шонайменше по 12% дивіденди. Чи їм не можна обійтися без них? Адже напевно ніхто з тих шервильців з голоду вмире, як не дістануть один рік чи два дивіденди.

Сотки фармів кругом Вегревилі нараховуються до продажі за інші довги, як за податки. За 3 місяці сотні фармерських родин можуть опинитися на дорозі за фенсом. Їх моргеджеві компанії, банки та інші виписувачі викнуть без найменшого милосердя. В панів капіталістів профіт старший, як життя людини. Вони цього профіту потребують на гуляння розкішного життя і цей профіт мусять дати їм фармери.

Товариші! Ці люди нам нічого не позичали ніколи: ні зерна на насіння, ні лікнячого наряддя, чи машинерії. Ми їм нічого не довгуємо. Вони позичали нам тільки кредит, а це був наш власний кредит, опертий на продуктивний збиток. Так званих грошей, що вони нам позичали, вони ніяк не могли б мати, як би за цими папірцями не стояло наворене нами багатство. Без нашої праці ці банкові банкіоти чорта вартують. Ой упадок вартості їхнього долара із 100 центів на 89 центів це навірно покаже!

Не ми їм винні, а вони нам, бо досі користувалися безчесною працею наших кредитом. Вони присвоїли собі в злодійський спосіб це, що повинно бути власністю цілого працюючого агалу.

Програма зйду буде самооборона перед тими чорними діями, що надходять. Чи ми дамо без протесту і оборони викнутися на славу? Це ми, але виписувачі повинні побачити кротувати. Ми ж працювали, а не вони. Ми домагаємося цілковитого **СЧЕРКНЕННЯ ВСІХ ДОВГІВ**.

Кожний злидар і кандидат на злидари повинні прийти на цей збір, щоб ми могли порадитися, що і як нам робити, щоб не дозволити на даліше кривдження. Не-сміємо допустити, щоб наші діти і наші жінки терпіли через це, що пані виписувачі і їхні діти та жінки хотять розкошувати.

Без огляду на це, яких хто переконав і погляди чи релігії, але всі ми в першу чергу є **ФАРМЕРИ**. Ніхто з нас цього не винен, що його таким або таким охрестили і так навчали вірувати. З того вірування хліба їсти не будемо. Перед нами не питання вірування, а питання життя або смерті, питання жодяудки її поживи, тільки її одягу та обуви для нього. На старість, коли ми виснажили свої сили, збагачуючи цю країну і даючи мільйони вартости продуктів буржуазії, цей країну, що вона ними торгувала і заробляла добре, ми до дому убожого не підемо. Ми маємо так zorganizуватися, щоб всі постояли за одного, а один за всіх. Мусямо забути свої міжусобиці, які хтось інший між нас посилає. Мусямо забути дрібні упередження та непорозуміння між нами самими. Тут не ми один другому являємося ворогом, а маємо спільного ворога, який хоче нас викидати з фарми. Проти цього мусямо боротися завзято і вперто аж до побіди над ним.

Хай живе опір виписуванню з фарми! Геть із всіми довгами та незаплатченими податками! Ми хочемо жити, а не вмирати голодовою смертю!

Вся земля повинна наदेжати до великої громади працюючих! *Зйдовий Комітет.*

ДОКАЗИ ВЕЛИКОГО КАНАДСЬКОГО ДОБРОБУТУ

Стінен, Саск.
Заманений панський агентами ливий в родинне село, дорогих родичів, братів і сестер і це все, що було мені наймиліше, а сам виїхав в світ за вічі шукати випису домі, бо і в дома не було як сидіти, бо тісно було.

Не один я, а десятки тисяч пустяки на одну і ту саму дорогу. Хоч всі вони опинилися в різних каньїстичних країнах, однак не знайшли в Канаді. Ідучи до цієї “батьки” — медом і молоком текучої країни” і бачив у Львові в агентстві різні малюнки, а на одному з них, як фармер в Канаді збирає шисенно байдером, чи другим аном, як стадо худоби напасєть навіть годон несчаснос. Багато інших образів представили канадський рій, лиш наші каньїстичні забули подати всім до відомі, хто користувється ним, хто створила її виділає рука фармера. Тоді я певно був би сьогодні не був в Канаді.

Першого року це було пів біли; другого це як тако, а третього і ще заробив \$12, за що купив собі одягу на зиму та \$20 мусяв динити для вуйка Шіпара за шкерт. Зиму прийшлия перебувати в рідні в фармах, хоч у мене є жінка і “гомеет”. Бені та камовай їти не буду, хочеться хліба, а будучи напоханим релігійним

дурманом, я молвив щодня “хліб наш насущний дай нам днеє”. Але якось ніхто не дав задармо, а як даєть, так каже їти відробити. Сиджу я і думаю нераз, чому то цей світ не в порядку. Панські діти, діти буржуїв-перобів ані не молятьсє, ані не працюють, а мають всего чого тільки їм захочеться. Ми ж знов діти злидарів-чорноробів, не те що на родичі гошили до роботи, коли ми могли вже підняти ломаку, то ще заганяли до до шити, бо, мовлячи, “бож не ладуть пані”. Не знали вони, бідняки, що за їхню важку працю належиться їм та тільки дітям трохи більше, як кусєнь чорного хліба, котрим можна було коня обчесати. Ми постели, бо родичі мають одну або дві безрогі мусяїи продаєти на податок, аскурацію і таке інше, а ми з посту як єдиної подіставши. Але ми мусями скінити ту полуду з очей і слізину на світ здоровими очима і подумати, що час зробити якусь зміну в цьому панному положенні. Тому ми повинні вже готуватися, організуватися в робітничо-фармерські організації.

Я заговорився тай задау, що заробив цього року. Отже з березня я виїхав з Канади і Сіні до околиці Вінчестера в Саскчевані і там я з одного з своїх кривих родин до 19 червня. Криві родин в на ті, що тут були в країні жина, бо

там це було чого триматися. Я заробив аж \$17.10. Тих \$20 що остали з 1930, забрав Сіенар, бо я ще “фрейга” не пробував “бітувати”, а по друге тоді було ще досить змпо. Панад іхав и вже “фрейтом”, бо

не було чим платити. Отже за 4 місяці праці я получив \$17.10, а задатки збрала моша-о-стали з 1930, забрав Сіенар, бо я ще “фрейга” не пробував “бітувати”, а по друге тоді було ще досить змпо. Панад іхав и вже “фрейтом”, бо

І АВТОМОБІЛЬ ЗАБРАЛИ І ПЛАТИТИ КАЖУТЬ

Сарто, Ман.

Свого часу купив я автомобіль, бо вперше треба виїхати за дечим до міста. Думав я нерозумний, що часі настануть кращі і я зможу виплатити кількадесят долларів. Тимчасом часи поганіші стали, криза, випис, швікі ціни її і поїдомин компанію, що дарую їм кількадесят долларів, що я заплатив, але хай беруть собі автомобіль, бо я ніяк не можу виплатувати дальше.

Компанія забрала автомобіль продав другому, а в мене тепер допомагається ризичі в сто кількадесят долларів. І ніяк не хоче чути навіть, що в мене немає грошей на людяну поживу, одягу, тощо, але шукає великим способом знайти решту в мене. І така справедливість для нас фармерів.

Не, такі я бачу, що доки ми не освідомимос я не обещаемосє ся, щоб нас була більшість, доти фармер ані робітник справедливости не знайдуть. Закони обороняють в такім випадкові компанію і агента її, а в проти фармера. Дялтого, товариші фармери, для нас незможний немає нішого виходу, тільки організації.

Поширюймо між собою “Фармерське Життя”, бо воно вчить нас організуватися.

М. Дривиснюк.

ШУНАЮТЬ ВИХОДУ НЕВЛАСТИВОЮ ДОРОГОЮ

Рама, Саск.

Фармері пригнєнені в нашій околиці вже також. Бачать це деякі тутешні панки, але замість повести фармерів правною дорогою, ведуть їх манівцями. Почули деякі учителі, що фармері сильно зачали нарікати на здирство її дорозжичі та неспроможність заплачення про центів і податків, так порадиці фармерам скликають віче. На віче порадиці “запросити” (не закликати) панів послів до провинціі та до домінії.

Жовтня 17 приїхали на цей мітинг послі Кембел, Тейлор і Моркін. Однак не маючи організації, фармері не знали, які домагання ставити тим панам, а тільки нарікали, що не можуть заплатити податків, однак не домагаючи счеркнення податків, не мали відваги, значить дурить себе це надіє, що хтось дарує їм ці податки, як вони не поставлять сильного домагання счеркнути їх та побудути приготовані оперції плачемню.

Існує в нас Комітет Акції ЛФБ, але він ще слабий дуже. Багато фармерів цахрахдилося, що ЛФБ, це “більшовицький чорт”, отже нема тільки кілька членів в КА. Тимчасом повинні бути всі покритіжені і виписані фармері в цім Комітеті Акції. Прест своєї не чинять і тому не знають, чого домагатися. Читають пансько-льокайську пресу, а ця правда не говорить.

По цім заговорив учитель Ангавзер, німець і сказав, що уряд не має на допомогу для фармерів, але як би на війну, то він негайно знайшов би на це грошей. Він напитував капіталістичну систему, про яку останніми часами так багато писав бувший президент Юнайтєд Фармерс оф Канада Вилєам, що поврив недавно з Радньского Союзу. Там, сказав цей німецький товариш, шодня став краще і підноситься добробут, а в нас і в других капіталістичних країнах все занепадає, розлазить і валиться.

НЕ ХОТЯТЬ ПРАВДИ ДЛЯ ЛЮДИЙ.

Пані послі дуже поспускали носи на діл, а потім навіть перестерегали Ангавзера, щоб такою не говорив між людьми. Іншими словами, ці пані послі не хотять, щоб люди знали правду та думали про визволення себе із випису.

Отже скінчилися на ніч. Цей неорганізований мітинг стільки поміг незможним фармерам, що минулорічна посуха в полудневім Саскчевані. А чому? Тому, що фармері не читають своєї преси, не знають, що ніхто нічого не дає добровільно, але треба боротися за свої домагання і вибороти собі їх якнайспильнішою організацією.

Панів послів фармерська біда не болить, бо вони мають свою посольську пенсію кілька тисяч долларів річно з наших податків, але ми повинні вміти сказати їм хоч наші домагання. Коли один говорить, щоб всі тоді того самого хотіли. А так пані можуть сміятися з нас що цілі роки її дали нас виписувати.

Безлична посольська порада.

Одиноке домагання було від секретари Комітету Акції ЛФБ т. Гроні, який сказав, що домагаємося счеркнення всіх довгів та залегнєт податків. На це всі присутні пані дуже зніжковіли і зачали відповідати на це домагання, що це неможливо, що податки мусять бути платєні, а як фармер не може виїти на одній фармі, так хай їде на другу, словом говорили нам анчачайнієвські панські дурніці. Наостанку заговорив посол до домініїшого парламенту Кембел і сказав, що уряд не може поправити теперішнього положення і що вина за це єнаде на багату класу.

Ні, фармері не сміють спускати її розраховувати на панську ласку. Не можемо ми думати, що нам послі щось зробить, або уїлї Бенета чи Ендерсона. Ці тільки наша власна велика сила може зробити.

Найбільша сила це в ОРГАНИЗАЦІИ. Одноюкою організацією для фармерів є Фармерська Ліга Єдності. Вступаймо всі до неї, а тоді знатимемо наші домагання, наше право на життя.

Безличнієвник.

НЕ ПИШУТЬ ПРО ЦЕ, ЩО ПОКАЗУЄ ЇХ САМИХ В ПРАВДИВІМ СВІТЛІ МІЖ ФАРМЕРАМИ

Смокі Лейк, Алта.
В числі 12 а 24 жовтня в “Укр. Голосі” поміщено доще п. и. “Помічєня” і підписано “Подорожній”.

Тому що ці “помічєня” далєкі від правди, хочу дещо простувати. Можливо, що “порожній” на другій раз буде осаме подумати, бо він говорить, що всі собі не заготували.

Подумайте товариші фармері, чому подорожній заготував собі п. Чумєра, п. Гавічука, п. Кінєевича і п. Косічиюка та ще декілька фармерів, котрі в прихильні до укр. православної церкви. Як вони шити нас по панській справедливої фармері, то ДАТИ останнього бичка від хаді, то “подорожній” не заготував їх, а виписє агада

ні пані, що ПОЗИЧИЛИ грошей на будову укр. церкви, то її “збудовано за їхнім старанням”. Це, що фармері задармо робили, “подорожній” цього не заготував і не смінув про це. Дальше, ніше “подорожній”, що бизнємени у Смокі Лейк самі українці, кромі аптєки і шипєстало. Почтарем є п. Гавічуку, а муніципальним секретарем п. Антонок, обидва свідомі українці. Гарино виглядає ця писанина “подорожнього”, але у травні цього року, як теперішній муніципальний секретар кандидат на цей позєкці, п. Гавічуку і з тим одним англійським бизнєменом та послом на чолі поїхали до Едмонтону до муніципального департаменту, щоб представити теперішнього секретаря не як свідомого українця, але як більшовика і комуніста, ще її з рогами. Чи це була гарна свідомість зі сторони свідомих українців? Вони тверезі до безтяги їхали по фармах і кричали, що більшовик хоче муніципалі забрати в свої руки. Це варту було “подорожньому” запотувати собі її смінути про це в дописові.

Дальше, пише “подорожній”, що в Смокі Лейк є пять кімнатова школа з принципалом п. Горєцьким, котрий є дуже живий і образований. Цей же “подорожній” був на дебатах Купченка і Григоревича, де живий посол був судило її на кожних дебатах виходило, що Польща ліпша для українців, як Рад. Союз.

Чому “подорожній” не спитав посла, якщо фармері вибрали його заступати їх інтєрєс, так чому посол не мав ще АНІ ОДНОГО МІТИНГУ в околиці Смокі Лейк? Хоч сказав би фармерам, як він заступав їх. Але для пана посла нема часу, бо треба Купченкові дебаті студіювати.

Каже “подорожній”, що більшовик без розуму, але не сказав, наскільки розумніші “свідомі” українці, що завжди мають мають нового її свєряться цілими ночами, як не за фарбу, то за оцет або за тикєти.

Після писанини “подорожнього” виглядає, що укр. православна церква щось дуже худіє. Мабузь тому, що “пурі” українці-підсудничі самі їдуть дітєй хрестити до “войовника” Кокольского. Робить це годі, як о. Горбай віїде на околицю. Широ по українськи.

Дальше говорить дописувач, що в Коцман школі будуть вчити “жиди” наших дітєй, тобто англійці; скажіть, пане “подорожній”, яка різниця між укр. учителями, а англійськими? Лише та, що укр. учителі беруть від 200 до 700 долларів річно більше платні від фармерів, а друга різниця є та, що укр. вчителі за довгі часи мають і взагалі шкодять фармерському рухові. “Подорожньому” байдуже, сидить собі спокійно в Смокі Лейк і не бачить, що укр. учителі за 5 років не вчили її 5 мінут української мови, але “подорожній” гавібить їх не за це, а за те, що вони до церкви не ходять. Можливо, учителі читали або чули від когось, що писав славіний бунтар і поєт Тарас Шевченко у своїх творях, що

“Церква домовина Розваляється, а зїїд неї нестане Україна. І ролик тьму неволі...”

Бачите “подорожній”, Шевченко казав, що церква домовина і тьма і вої коїи роваляється, тої аїї неї нестане Україна. Це він сказав, як є Радньська церква. А ми хочєте абдукувати Україну на православній церкві.

Будуйте, але кладіть добрі колєса, щоб можна було до Варшави заїтишувти.

А. Гайчук.

Читайте і поширюйте між своїми сусїдами “Фармерське Життя” та предуйте повнї передплатами.

Читайте і поширюйте між своїми сусїдами “Фармерське Життя” та предуйте повнї передплатами.

Читайте і поширюйте між своїми сусїдами “Фармерське Життя” та предуйте повнї передплатами.

ЯК ВИХІД З КРИЗИ ПАНСЬКІ АГЕНТИ РАДЯТЬ “ОРЛЯЧУ ОРГАНІЗАЦІЮ”, АЛЕ ВОНА МІЖ ФАРМЕРАМИ НЕ РОСТЕ

Сван Плейн, Саск.

Дсторичні кризою фармері в нашій околиці рішили покликати організатора ЛФБ, т. Гейліча це при кінці травня та зробили мітінг в школі. Вписалося тоді 9 членів і членків, а інші боялися чогось вписуватися. Також тоді всі фармері не походились так громадно, як вони повинні були зійтисє.

Якщо це тепер котрий фармер не добачує, що нам ніяк без організації не обійтисє, бо всі інші суспільні версти є організовані, так шкода, що такий фармер фармером себе називає, бо він не відважний бодрє за справедливостє, а трує, який боїтьє своєї тіпи. Чого ж нам боїтися? Хай нас боїтєся ці, які досі жили розкішно нашим коштом, бо ми на них наробилися.

але це не заслуга лібералів, а причина була ця, що тоді країни були трохи багатіші і купували більше канадських продуктів та її тих продуктів менше було. Але хоч би тепер ліберали повернули до влади, це положення не змінить. Тому такі думки, це тільки дурний себе. Фармерам не покращає як довго буде визиск, без огляду, котра панська партія буде при владі. А визиск буде так довго, доки працююча класа не zorganizується і не усуне визискувачів від всякої влади.

Щє інші фармері є так засліплені панською пропагандою, що її кризл не бачать та тіпаться дуже, як яка панська латка має приїхати до них. Такі одні заїхав тут в вересні і чого він тут не говорив? Людина із здоровим розумом не спромогласє б на такі мудрости. Передусім ставрав оплюкувати перед нами робітничо-селянську владу в Радньським Союзі. А мїг таке говорити, бо між нашими фармерами бракує освіти. Вони не могли спростувати його брєхні, бо самі нічого не читають. Не знають, куди правда, а куди брєхня. Ця брєхня між неосвідомлєними фармерами ще їому поплачується, бо деякі ще дали по шиклєві.

Деякі фармері ще її охрєстив їх пїл рубом боїком, остаються рабами її до іїні її боїтєся слова більшовик, як воїгну, щоб не образити господа бога і пана Бенета. Так в них непанєщих ямовили і вони думають, що так має бути.

Не робить сам, що комусь радить.

Орляча організація небезпечна. Заложив цей пташої панський тут “орлячий” рєчч, але з цього мукн не буде хліба. Панки знають, що молодь любить фізичні вправи, щоб витратити надмір молодої енергії і тому видає панському агентові “орлячий рєчч” в нас, але тепелем Рутєнським Елеваторної компанії, був основником гревко-православної церкви, що її від його імені свєтоськською називають, — її коли не все їому не помогло, пішов на адвоката. На що він вичєсь адвокатури, як вєсо поперєне їому не помагало??

І так наші фармері, очікуючи з дня на день повороту добробуту, що їїбн то дєсь там зва вугла заїправ, мусять старатися про него організуванієм способом, сам він неїрїїде. Треба вчитисє, працювати над своїм освідомлєнням через читання часописів і треба кєонєчю обєднуватися та організуватися.

Далі бідняцькі фармері доведєть кризою до цього, що не мають черевиків, одєжі і людиної поживи, а пані виситють до нас своїх агєнтєв і вкуть нам вчитисє та шновати та єнєвати. Тому то ці орлячєні панськї тут не вєржатьє. Фармері не смїю і поволі, але прихєдять до переконання, що єкорше чи пізніше треба буде нам такої організації, як ЛФБ.

Був тут і пан Свєстун з своїми 15 кризами, але всі після него проминули без боротьби, так і ця промине, потїшав він. Тимчасом вона не проминає, але шєораз гострішає. Свєстун сказав, що були різні організації і нічого не помогли, так і ця, казав, не поможе. (Цікаво його філєозофія: він самий пробував вже вєсо, був в бурєі Могилї настєтєлем, був управитєлем Рутєнським Елеваторної компанії, був основником гревко-православної церкви, що її від його імені свєтоськською називають, — її коли не все їому не помогло, пішов на адвоката. На що він вичєсь адвокатури, як вєсо поперєне їому не помагало??)

Далі бідняцькі фармері доведєть кризою до цього, що не мають черевиків, одєжі і людиної поживи, а пані виситють до нас своїх агєнтєв і вкуть нам вчитисє та шновати та єнєвати. Тому то ці орлячєні панськї тут не вєржатьє. Фармері не смїю і поволі, але прихєдять до переконання, що єкорше чи пізніше треба буде нам такої організації, як ЛФБ.

ВИХІД З НУЖДИ Є ТІЛЬКИ В ОРГАНІЗАЦІИ

Піє Ривєр, Алта.
Послєтє \$3 на наш часопис: \$2 на передплата, а \$1 на прєсовий фонд. Свого часу я вже був передплатаником і чєном ТУРФДїм на Цанї, але відстав чєрєз панїи рєлігїїи. Мені бєдє тоді певєно, на що потрібна освідомлююча робота. Я чинїючисє тоді під дурного хадїю, до нічого не читав, нічого не розумів і нічого поважнїшого не думав. Рєлігїїи дурман може так опанувати людину, що вона забувєтьє.

Мати незможниця.

Але тепєр, товариші, я радїю, що я отїавєвє і бачу, що я сам собі шкодїв. Я побудєсь єкє рєлігїїного дурману та знаю, де мєє мїсце в суспїєствї, а воно є в рєдах борцїи працюючої клєсє.

Я читав наші робітничє-фармерськє часописє в англїєвськї мові і з них я пїзнав значєня такої організації як ТУРФДїм та ЛФБ. Я одного чєла цїх часописів не маю вєдома, бо всі їх рєдкую другим, хай читають і вчєтьєся, хай шитєтьєся правдє помїж працюючої нарої.

Це можна мовити, лиш чїтаєш, якє безличєствє і неїрїєра-

ведливостє дієтєся на свїті, включаючи її Канаду. Як би не часописє, я не знав би, як єстєпанськєх майнєрив погодувєла панська поліція єаричними кулями за їхню тєжкє довголітню працю на багатїв перобїв. Ці товариші шиди в мєгду не за свої особнїчї інтєрєси, а за цілу робітничє-фармерську працюючу клєсє. Бачиш і образєць т. Дєєка Вєлєсона, як його детєктивнє обнїли за те тільки, що говорив правду. Тому я бажєю єтати чєном бойноєго руху, бо тільки в цьому положєннє.

Тільки обєднання якнайбільшого чєла працюючих шитєтьє нас з нужди.

Т. Кєлєб.

СПРОСТУВАННЯ ОШИБКІ.

Із числї цього часописє в дописовї її Стонї Кріє, Саск. єказав, що на оборону партїї видєдєнуємо а каси відїду ТУРФДїм \$5, а пропущєно, що а каси Комїтєту Акції ЛФБ даємо \$15. Це на цїм мїєні єспрєстувєтьєся. Разом товариші шєтєли є20. — Рєдакція.

